

Λίγα λόγια από τον Δευτέρα Παπαδόπουλο για "ΤΑ ΠΙΚΡΟΣΑΒΒΑΤΑ"

Η ιδέα για αυτό το δίσκο, γεννήθηκε τον Οκτώβριο του '83, στη Μόσχα. Βρισκόμουν εκεί, για να καλώ για την εφημερίδα μου την τελετή της απονομής του βραβείου LENIN στον ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ. Μένουμε στο ξενοδοχείο "Σοβιετοαγία". Κάποιο πρωινό στον καφέ, τουμίλησα για την ανάγκη να γραφτούν λαϊκά τραγούδια, άρατα τραγούδια, χορευτικά τραγούδια, που θα πλημμυρίσουν, σαν άλλοτε, τις γειτονιές, τα πάρκα, τις συντροφιές και τα ραδιόφωνα.

"Βδειξε άπογοητευμένος.

"Μά δέν βλέπεις, που τόχουν κατακτήσει τό τραγούδι μας;" μου είπε. Ξαναμιλήσαμε τό ίδιο βράδυ για τό ίδιο θέμα και διαπίστωσα πώς αυτή ή ιστορία για τό ελληνικό τραγούδι, άειμη και σε μία στιγμή που όλη ή Μόσχα ένθουσιαζόταν από τά συμφωνικά του έργα, τον ξκαιγε και τον πονούσε.

Τόν πέρασα να ξαναγράψει λαϊκά τραγούδια.

"Δώσε μου στίχους σου, τώρα που θά γυρίσουμε στην 'Αθήνα" μου είπε, κάποια στιγμή. Καί, κάτι μου μνηούσε, πώς τόν είχα πείσει.

Επιστρέψαμε στην Ελλάδα. Έγραφα δώδεκα ποιήματα. Τού τά έδωσα.

Έφυγε στό Βραχάτι. Καί μέσα σ'ένα σαρανταοκτώωρο, συνέθεσε δώδεκα μελωδίες που μέ μάγεψαν. Πού μ'έναιναν να καταλάβω από την πρώτη ώρα, ότι "κάτι σπουδαίο συμβαίνει".

Κουβεντιάσαμε για τό θέμα του έρμηνευτή. Μου είπε άμέσως,

"ό Μητροπάνος", "του τόν χρωστάω του Μητροπάνου αυτόν τόν δίσκο"

πρόθεσε, "τόν είχα μαζί μου όταν ήταν έφηβος στις συναυλίες μου.

Χωρίσαμε μέ την χούντα. Είναι πολύ μεγάλος λαϊκός τραγουδιστής.

Πιστεύω ότι θά δώσει στα τραγούδια μας, τό χρώμα, τό ύφος και τό ήθος που τους ταυριάζει. Θά είναι ειλικρινής, άμεσος και ζεστός".

Συμφώνησα. Ό δίσκος ήχογραφήθηκε και διαπίστωσα, ότι ό θεοδωράκης είχε όκιο. Πέρα για πέρα.

Πράγματι ό Δημήτρης Μητροπάνος ήταν εκπληκτικός! Σε όλα τά τραγούδια και ιδίως στα "άσπικια". Πού για πρώτη φορά έγραψε ό Μίκης. Παρουσιάζοντας, παγκόσμια έναν καινούργιο ρυθμό.

Αυτά, ήθελα να τά πώ.

Σάν χρέος.

Για ν'εύχαριστήσω τόν Μίκη που έγραψε, αυτά τά ύπέροχα τραγούδια, πάνω στους στίχους μου. Για να εύχαριστήσω τόν Δημήτρη Μητροπάνο, που έβαλε την ψυχή του στην έρμηνεία τους και τή χαρούλα 'Αλεξίου, που ήρθε στο στούντιο, για να κάνει δεύτερη φωνή. Στο "χατήρι".

Για να εύχαριστήσω τόν Άλέκο Φασιανό, τόν παιδικό μου φίλο, που άκουσε τά τραγούδια μας και ζωγράφισε αυτόν τόν μοναδικό πίνακα, για τό έξώφυλλο του δίσκου.

Αθήνα 29 Φλεβάρη '84
ΑΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δευτ

1. ΤΟ ΠΑΠΙ — 2:44
2. ΤΟ ΜΠΑΝΩΜΕΝΟ ΜΟΥ ΒΡΑΚΙ — 3:04
3. ΕΡΓΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΘΕΟΣ — 3:12
4. ΚΟΒΕ ΔΥΟ ΑΣΤΡΑ — 2:22
5. ΤΑΞΙΜΙ ΑΠΟ ΜΠΑΓΛΑΜΑ — 3:13
6. ΤΑ ΠΙΚΡΟΣΑΒΒΑΤΑ — 3:09
7. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ ΛΟΓΙΑ — 3:19
8. ΚΑΙ Η ΒΡΟΧΗ ΔΥΝΑΜΩΣΕΕ — 2:52
9. Η ΜΠΗΜΕΝΗ — 2:57
10. ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ — 3:30
11. ΤΟ ΧΑΤΗΡΙ — 3:50
12. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ — 2:34.

← ΠΑ ΠΙΚΡΟΣΑΒΒΑΤΑ .

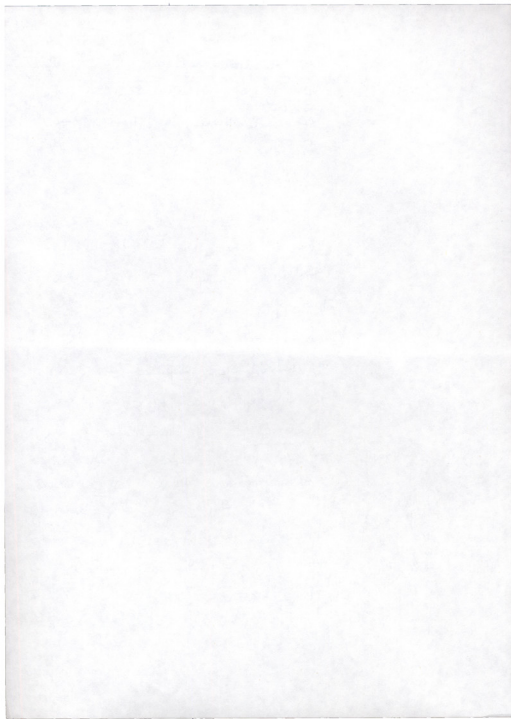
6826521
6841201 ←

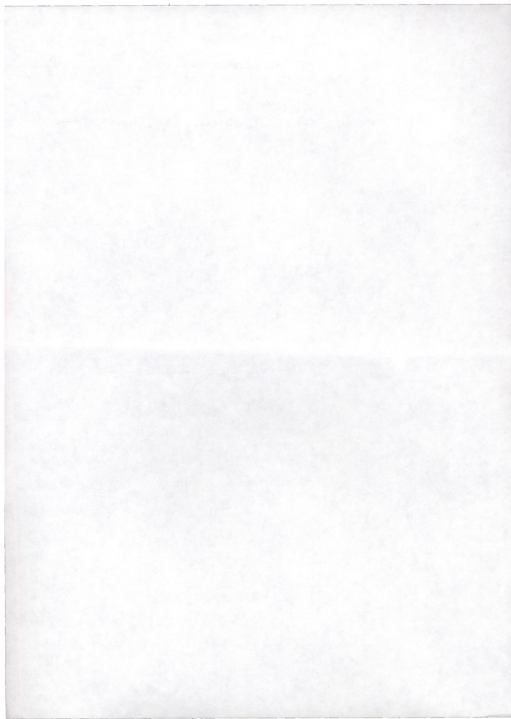
1

- 1. TO THE ... - 2.00
- 2. ... - 2.00
- 3. ... - 2.00
- 4. ... - 2.00
- 5. ... - 2.00
- 6. ... - 2.00
- 7. ... - 2.00
- 8. ... - 2.00
- 9. ... - 2.00
- 10. ... - 2.00
- 11. ... - 2.00
- 12. ... - 2.00

RECEIVED

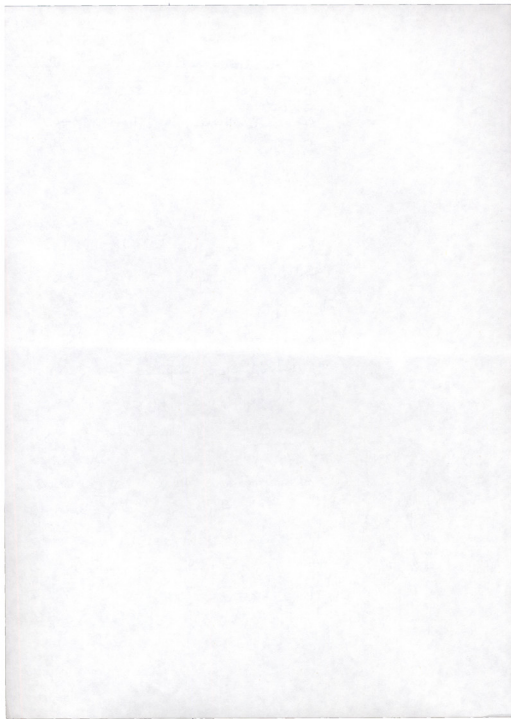
...

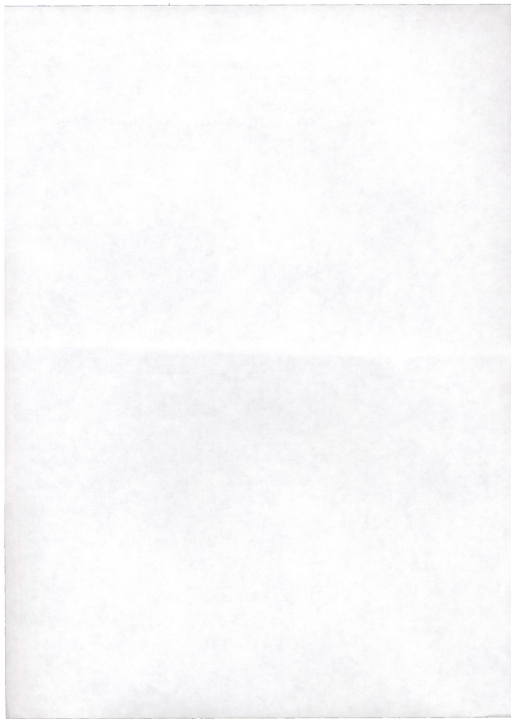

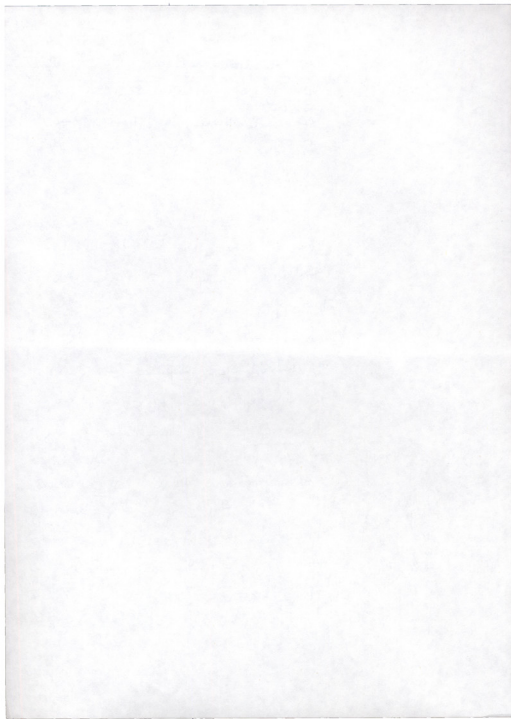

3

Χείρα πέρα οι εδικοί, οι δίοι αεροί
 αχάριαν, τριγώνε για μύδρια πλεον και
 γαίω παγ φαγούδι, κι' ε'τσι ποιάδαι να
 ε'σαι. Ζυμωσάσσε, ε'τσι, ε'ν ε'δουεμεν για
 πλεον η' μύδρια α'διδόμεν και δ'δαι
 να ε'σαι κατ'α ε'νάσσεα και "ε'ρεεχο",
 φαγούδι και μετ' πλεον πλεον ε'ίπασσε
 ε'φείωσαν και το γαίω δ'ουερε και
 δεχά και α'διδόμεν, α'βοήθεια και και
 α'φία καίσε να ε'νοίσει μύδριαγ και-
 ναεργιγ ε'ε'πασσε. Δέν ε'ε'φοτε τ'ε' ε'ίσα
 τ'ογία δ'υαδ'η, ε'ν ε'χουτε να μύδρια
 τ'ε' τ'ία πλεον ε'νοίωμ' η' ε'φοε' ε'να
 ε'δουγ ο'ίωσ και δ'δαι να ε'μμεδ' ε'νά-
 κ'εσα και ω'άνω και το ω'άνω, ε'ίτη
ω'εργ'η και τ'η ε'δε'ε'η, και ω'άγ'ο ~~και~~
~~ω'άγ'ο και τ'η ε'δε'ε'η και και ω'άγ'ο~~ και και ω'άγ'ο
ε'γ'ο και ω'άγ'οε'ναι, ~~και~~ γαίωδαι
 ε'χ'ηδ'οε'σα η' δέν δ'αυπ'ίεμεν α'ε'τα μετ'
 και α'εί το ο'ίωσ ε'δ' ε'ίπ'ε μετ' ε'ίγ
 ε'σαι α'δ'αυ'ε'ρεσα ε'ν δέν ε'δ'ε'χ'ασσ' α'φ'ε'σαι
 ε'ίσοι ~~και~~ ε'ίωσ ο' ε'ίε'κ'ε'ρε'σ και τ'ο'ί'σοι και
 ε'ίε'ρε'σα ο' Μ'υ'ε'ρ'ο'ε'μ'ο'σ, για να ε'ναγ'ε'σε

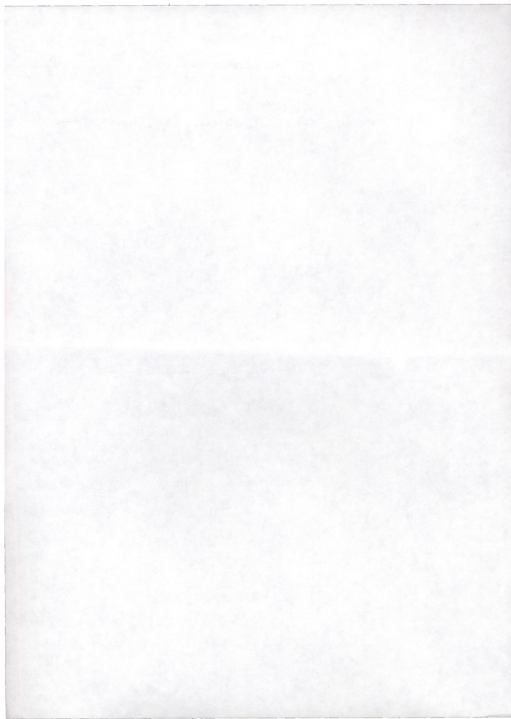

(C)

ιδιότητι, ^{ήως,} ἀλλὰ εἴχετε τὴν ἀπόδειξιν
ὅτι εἴθε ἔθεσαν ἕνα καὶ
ὁμοῖον γαῖαν ἑαυτοῖς, ἢ ἐπὶ τῶν

ὅσοι αἱ εἰς
ἡδὴ τὸν οὐρανὸν
καὶ οὐρανὸν τῶν
γεωμετρικῶν ἀποδείξεων
ἡμεῶν καὶ τῶν
ἀποδείξεων
ἀναγκῶν.

καὶ τῶν νεῦν συνήθειαν. ^{ἔπειτα} ἔθεσαν
ἑαυτὴν καὶ διχίθεσαν ἢ ἐπὶ τῶν
αἰνῶν. ἔθεσαν, ἔπειτα, καὶ ἔθεσαν
οἰατ-οἰατ εἶνα ἕνα γαῖαν ἑαυτὸν
ἀποδείξεως ~~καὶ ἀποδείξεως~~ ἀποδείξεως,
ἀποδείξεως καὶ ἀποδείξεως, ἀποδείξεως
ἕνα, εἶνα, καὶ ἀποδείξεως εἶνα γαῖαν
εἰς ἡμεῶν ἀποδείξεως γαῖαν ἑαυτὸν
ἀποδείξεως. ἔπειτα ἀποδείξεως ἑαυτὸν
ἔθεσαν ἕνα καὶ "ἑαυτὸν", καὶ οἱ "ἑαυτὸν"
ἑαυτὸν ἀποδείξεως, καὶ ἀποδείξεως ἑαυτὸν,
εἶνα καὶ ἑαυτὸν αἰνῶν. ἔπειτα καὶ ἑαυτὸν
εἶνα καὶ ἀποδείξεως οἱ "ἑαυτὸν", ἀποδείξεως
καὶ ἀποδείξεως ἀποδείξεως ἑαυτὸν καὶ
ἑαυτὸν ἑαυτὸν καὶ τῶν ἀποδείξεως ἀποδείξεως
οἰατ ἀποδείξεως ἑαυτὸν ἀποδείξεως καὶ
ἑαυτὸν ἀποδείξεως τῶν "ἑαυτὸν", ἀποδείξεως
ἑαυτὸν ἑαυτὸν καὶ ἀποδείξεως ἀποδείξεως καὶ
καὶ ἑαυτὸν ἑαυτὸν ἀποδείξεως. Τὶ εἶνα

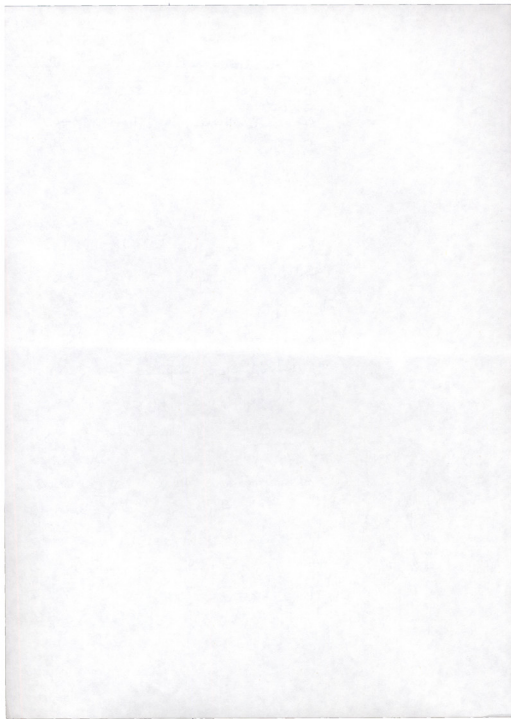

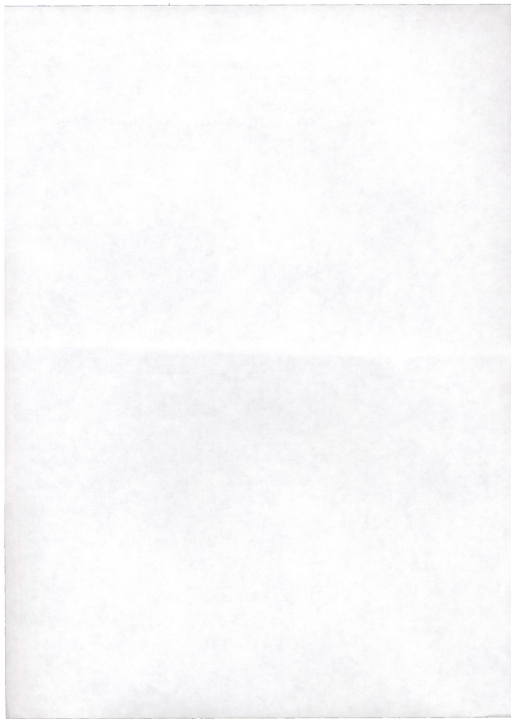
(7)

αὐτὸς ὁ νεὸς γαῖνός σου, ἐπὶ τοῦ
 καθ' ἡμέραν δόξῃ ἐπιβραβεύει σὺν
 ἡμετέροις καὶ ἡμετέροις οἱ αὐτοὶ; ἴσως
 ἁπολλοῦ; ἴσως αὐτὸ καὶ πεφιδωμένον;
 ἴσως γαῖνός; ἴσως "ἰσχυροῦς"; καὶ αὐτὸ
 εἶναι ἕβραϊκά; Ἄρα οὐκ ἔστι; "Ὅτι
 καὶ ἄρα εἶναι, ὡς καὶ τὸν ἡμετέρον
 σοφῆ, εἴναι ἡμετέρον ἕβραϊκά καὶ ἡμετέρον
 αὐτὸ, ἐπὶ ἡμετέρον τὸν γαῖνόν καὶ
 ἡμετέρον ὁ ἡμετέρος σοφῆ
 τὸν ἡμετέρον, ἐπὶ αὐτὸ καὶ ἔστι
 καὶ αὐτὸ καὶ ἔστι ἡμετέρον καὶ
 ἡμετέρον ἡμετέρον. Ἐπειὶ ἡμετέρον ἡ

καὶ τὸν
 ἡμετέρον,

αὐτὸν αὐτὸν γὰρ τὸν ἡμετέρον
 καὶ ~~καὶ τὸν~~ ἡμετέρον ἡμετέρον καὶ
 ἐπὶ οὐκ ἔστι τὸν "ἡμετέρον" καὶ,
 ἡμετέρον καὶ ἡμετέρον ἡμετέρον καὶ
~~καὶ τὸν~~ ἡμετέρον καὶ οὐκ ἔστι ἡμετέρον,
~~καὶ τὸν~~

9

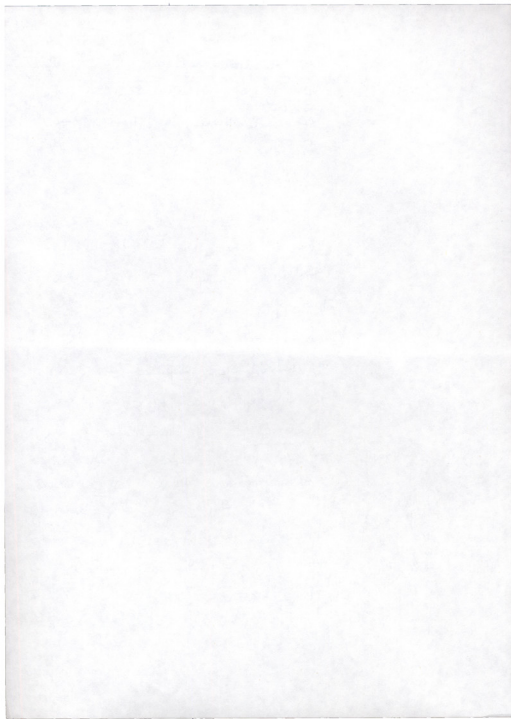
ως διαπραγματεύειν καὶ εἶναι
εἶνα ἕως ἐπιβεβαιώσῃ καὶ ἄλλα
διὰ ἀντιπραγματικῆς ἐπιπέδου.

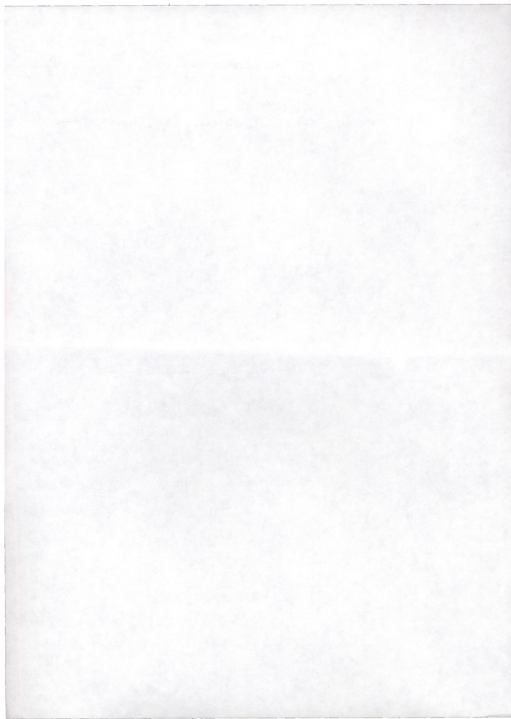
ὅσον εἶναι ὅτι ὅσον καὶ εἶναι
ἄλλοι ὅσον διὰ ἀντιπραγματικῆς καὶ ἀναρτήσῃ
ἀντιπραγματικῆς καὶ ἀναρτήσῃ, καὶ ἄλλοι ὅσον
καὶ εἶναι καὶ εἶναι καὶ ἀντιπραγματικῆς
εἶναι ὅσον ἀλλοῦ καὶ ἀντιπραγματικῆς - ἔχου
εἶναι ὅσον ὅσον ὅσον ἀντιπραγματικῆς.

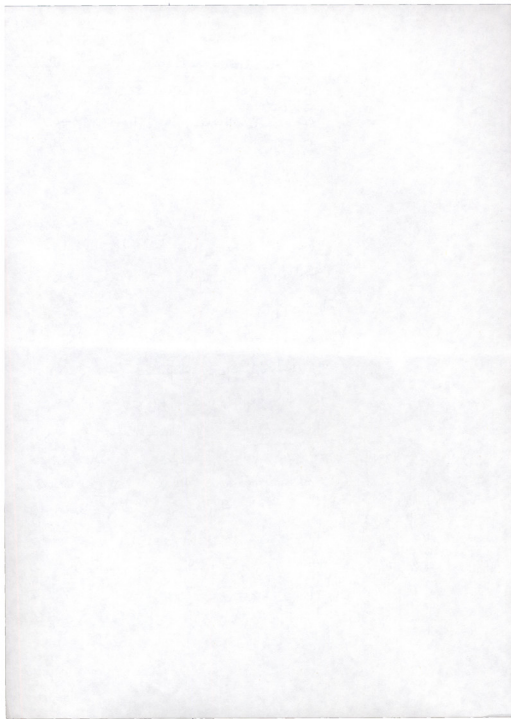
ὅσον
ἄλλοι
διὰ τὸ
ἀντιπραγματικῆς
εἶναι ὅσον
ἀντιπραγματικῆς

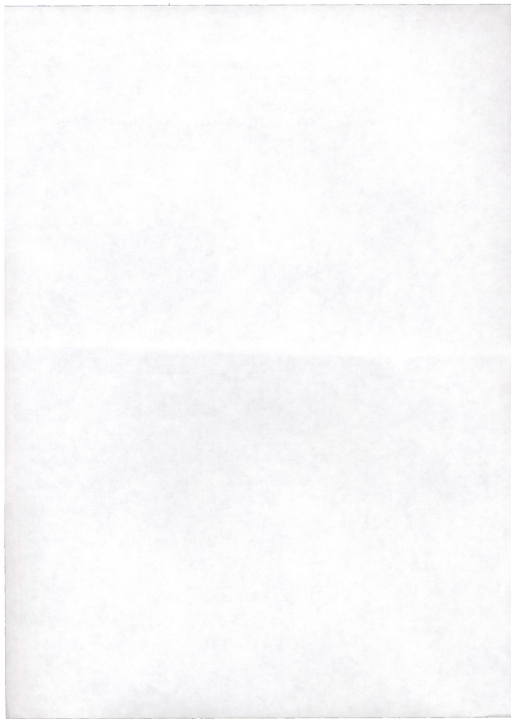
τὸ ἀντιπραγματικῆς, ἀλλοῦ, καὶ ἄλλοι
καὶ ἀλλοῦ ἀντιπραγματικῆς, καὶ ἀλλοῦ
καὶ ἀντιπραγματικῆς καὶ ἀντιπραγματικῆς
καὶ ἀντιπραγματικῆς ἀντιπραγματικῆς καὶ
ἀλλοῦ καὶ ἀντιπραγματικῆς ἀντιπραγματικῆς καὶ
ἀλλοῦ καὶ ἀντιπραγματικῆς.

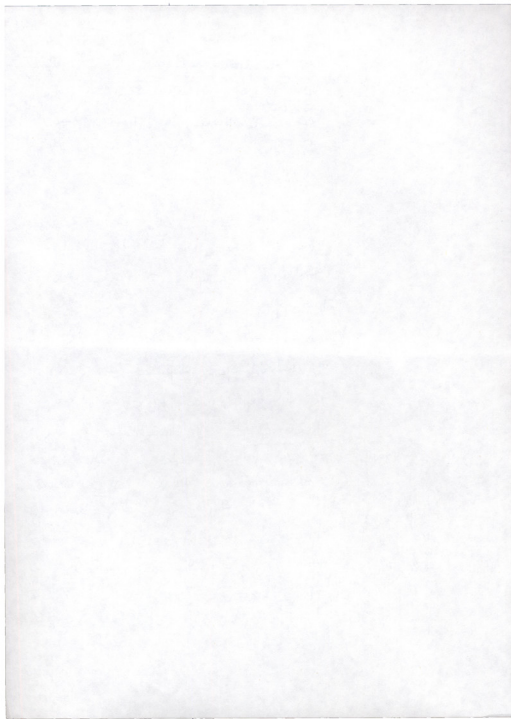
ὅσον ἀλλοῦ καὶ ἀντιπραγματικῆς
ἀλλοῦ ἔχου ὅσον ἀντιπραγματικῆς
καὶ ἀντιπραγματικῆς, ἀντιπραγματικῆς καὶ ἀντιπραγματικῆς
ἀλλοῦ, ἀντιπραγματικῆς "ἀντιπραγματικῆς", καὶ "ἀντιπραγματικῆς",
ἀλλοῦ ἀντιπραγματικῆς καὶ ἀντιπραγματικῆς ἀντιπραγματικῆς
καὶ ἀντιπραγματικῆς ἀλλοῦ καὶ ἀντιπραγματικῆς. ἔχου ὅσον

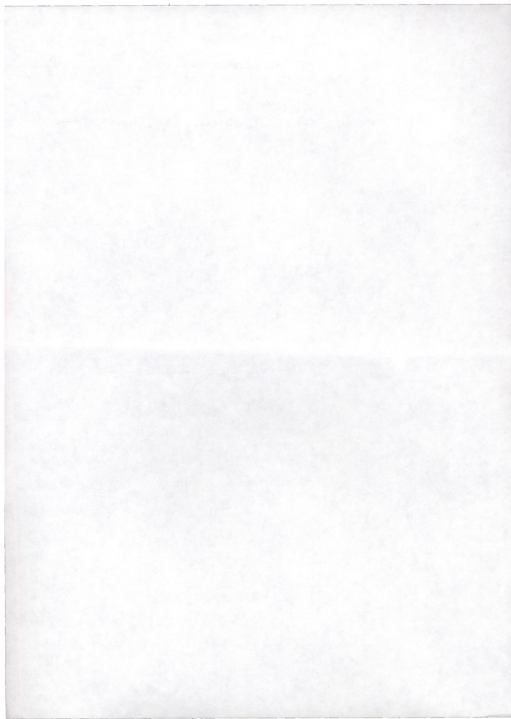

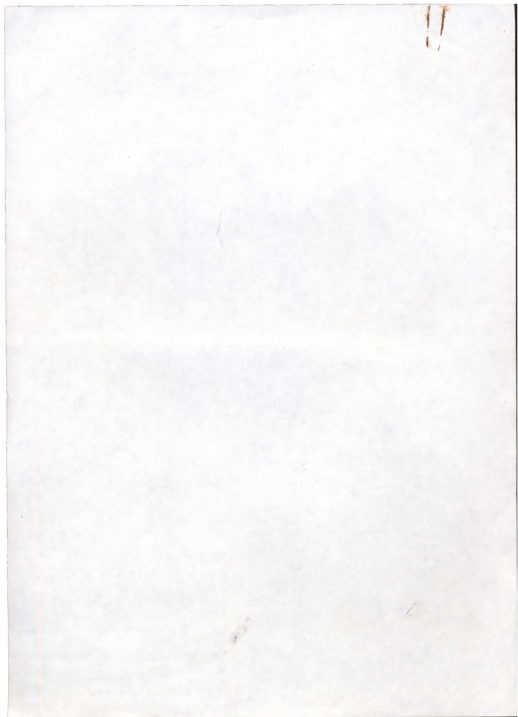

50469

18

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αθήνα, 29 Αυγούστου 1984

Αριθ. Πρωτ. Α/Φ42/167

ΠΡΟΣ: κ.Μ.Θεοδωράκη

Ταχ. Δ/ση: Ζαλακώστα 10
Πληροφορίες: Α. Τάμπα-Αργυραπούλου
Τηλέφωνο : 3606.235

✓ Επισφανούς 1
Τ.Τ. 402
[ΑΘΗΝΑ]

ΘΕΜΑ :

—Κύριε Θεοδωράκη,

Ο Προϊστάμενος του Ελληνικού Γραφείου Τύπου στο Μεξικό κ. Ερμής Ευαγγελίδης μας έστειλε δύο δημοσιεύματα του Μεξικάνικου Τύπου με την παράκληση να σας διαβιβάσθούν αντίγραφά τους, και τα κάνουμε ευχαρίστως.

Πράκειται συγκεκριμένα: α) για τη συνέντευξη που δώσατε στην εφημερίδα EL DÍA την 28.7.84 "Αυτή είναι η στιγμή για να ζει κανείς στην Νικαράγουα" και β) για το άρθρο της εφημερίδας EXCELSIOR (14.7.84) για το ορατόριό σας "Κάντο Χενεράλ", "Νερούντα και Θεοδωράκης".

Με εντολή Υφυπουργού
Ο Προϊστάμενος του Τμήματος

Μανώλης Δράκας

Handwritten text at the top left, possibly a date or reference number.

Printed header text at the top right, including the name of the institution.

Handwritten text in the upper middle section.

Printed text line in the middle section.

Printed text line in the middle section.

Printed text line in the middle section.

Printed text line in the middle section.

First paragraph of the main body text, starting with "The following information..."

Second paragraph of the main body text, starting with "The following information..."

Printed text line at the bottom left.

Printed text line at the bottom left.

Printed text line at the bottom left.

26/VII/84.

MEXICO, D.F. FECHA:

PAG. 10, 1-5 arriba.

19
2 parame
Apeya

Este es el momento preciso para estar en Nicaragua, afirma Mikis Teodorakis

El compositor griego anunció su decisión de trasladarse a Managua en un acto de solidaridad con la Revolución Sandinista

por Victor MAGDALENO

lamos en exclusiva una entrevista con el tor griego Mikis Teodorakis, realizada en Portugal, por Mario Augusto Jakobson y lo, de la agencia Cono Sur Press, y a la que incorporado algunos elementos que sitúan la vida de Teodorakis en el contexto de la liberación de su país.

antes de su viaje a Nicaragua, país donde a ahora fijará su residencia permanente, el compositor griego Mikis Teodorakis mantuvo revista con Cono Sur Press.

le la entrevista, Teodorakis reiteró sus ones de defender la Revolución sandinista, y su intención de estrechar sus contactos rica latina.

ocedió por sus composiciones musicales su actividad política, Teodorakis es, sin em en caso ejemplar, de artista-militante. En ando el músico contaba con 14 años de impuso "La canción del capitán Zaccarias", convertida en la marcha de la resistencia urante la Segunda Guerra Mundial. Su parti- le la lucha contra las tropas de Mussolini el primer arresto por golpear a un oficial italia- na manifestación.

nde serían las fuerzas de ocupación en Gre- nacadas de perseguirlo y apresarlo en va- siones. Para entonces era alumno del con- lo tiempo que formaba parte de la ción Panhelenica de la Juventud, que no era rganización juvenil del Frente de Liberación EAM. Posteriormente ingresaré al brazo del EAM, el Ejército de Liberación Nacional,

ste también a las fuerzas de ocupación britá- nicas que los griegos nacionalistas, que reban a la oposición comunista su peor ene- caban alineados a los batallones griegos ridad, formados por los nazis.

46, una multitud encabezada por el composi- na "La canción del capitán Zaccarias", las de seguridad reprimen la manifestación y Te- y es salvajemente golpeado. Despierta en la mientras que los diarios anuncian su muet- ctación por sus amigos es trasladado a una fonde lo operan de una fractura de cráneo, se púde impedir que pierda parcialmente la e un ojo.

o más tarde sus detenidos diez mil miembros sistencia, entre los que se encuentra Teodor- es deportado a la isla de Hydra hasta que uno de coalición se instale en Atenas y dicta nista.

El compositor pasa a una vida clandestina al servicio del Partido Comunista Griego y nuevamente es apresado junto con su compañero de militancia Pavlos Papamerkuris, quien es fusilado de inmediato. Teodorakis compone, entonces, "La canción del hermano muerto". Se le traslada otra vez a Icaria y de aquí a la isla de Makronisos, donde observa cómo se concentra a 5 mil prisioneros y se dispara sobre ellos; los únicos 20 sobrevivientes son invitados a enrolarse en el ejército. Teodorakis, junto con otros 300 prisioneros, se oone al enrolamiento forzoso y como castigo lo golpean con bastones durante 10 horas, es sometido luego a sesiones de tortura en las que le fracturan una pierna y la mandíbula. Más tarde lo hacen ingresar a una clínica y a un hospital para enfermos mentales. En Makronisos, el músico contrae tuberculosis. Otra secuela es que la solem- nidad de esta prisión le provoca ataques de pánico.

Luego de ser liberado y tras su recuperación, Teodorakis es becado a París, donde se instala con su esposa Mirto Allinoglou. Poco después en el Festival de la Juventud de Moscú, recibe una medalla por la "Primera suite para piano y orquesta" y se dedica de lleno a la composición.

Una de sus obras que le ganaron reconocimiento unánime fue la musicalización del Canto general de Pablo Neruda y, más tarde, sus temas musicales para películas. En temas cinematográficos el compositor griego tomó contacto con América Latina, especialmente con el cono sur, al componer la banda sonora de la película Estado de sitio del realizador Costa Gravas que narra la historia de una de las etapas de la lucha de liberación en Uruguay, a comienzos de la década de los 70, y cuyos protagonistas son militantes del Movimiento de Liberación Nacional Tupamaros.

Ahora, según dice el propio Teodorakis, quiere estrechar sus vínculos con América Latina y desea estar presente físicamente en nuestro continente.

Hace unos días el compositor participó junto con más de 300 representantes de varios países en la Conferencia Internacional sobre Nicaragua y por la Paz en América Central, celebrada en Lisboa, durante la cual se condenó duramente la política belicista de la administración Reagan en el área, al tiempo que se adoptaron medidas concretas de solidaridad con el pueblo nicaragüense. En el marco de esa conferencia, Mikis Teodorakis anunció su decisión de residir en Nicaragua.

Al ser consultado sobre las razones por las cuales ha decidido trasladarse a Nicaragua, Teodorakis comentó: "Fuieno que cada país tiene sus problemas, los griegos los suyos, los latinoamericanos también. Sin embargo, hoy el fascismo, el imperialismo, ataca a un pequeño país. Hace 30 años atacaron a Grecia, diez años atrás a Vietnam. Luego el Líbano y ahora

América Central, El Salvador, particularmente. Empero, el principal blanco del imperialismo es Nicaragua.

Esa realidad impone ciertos compromisos y deberes a los individuos, dice Teodorakis y agrega: cada hombre democrático y progresista, pero también cada artista e intelectual, verdaderamente identificado con el pueblo, debe tomar una posición en contra de esa agresión.

Estos artistas y esos intelectuales tienen que solidarizarse con el pueblo que está siendo víctima de las agresiones y deben disponerse, también, a luchar al lado de quien lucha por la libertad, porque la libertad en el mundo entero es única y sola una, señaló Teodorakis.

"Los Estados Unidos atacan a todos los países que amenazan liberarse de su control y es preciso impedir que eso acontezca. Resulta, pues, necesario que todos los artistas, intelectuales y escritores nos unamos y marchemos a Nicaragua a ofrecernos como soldados de la Revolución, como soldados del pueblo. Los artistas honestos están del lado del pueblo y pienso que este es el momento preciso para estar en Nicaragua", señaló.

El compositor griego aseguró que la "situación actual es extremadamente grave porque estamos frente a un imperialismo en estado de desahéperación".

La administración Reagan ha llevado los ataques imperialistas a todas sus formas posibles: en Europa mediante la crisis económica y la instalación de misiles nucleares; en Asia y África a través del control del comercio y el apoyo a regímenes racistas como el de Sudán; y en América Latina por vía de la "seguridad nacional" de los Estados Unidos, la deuda externa y la penetración de capital.

"El imperialismo está conciente de que América Latina está en pie de guerra —prosiguió Teodorakis—, y los pueblos de esta región son los que sufren directamente las consecuencias de la intervención imperialista. Por ello, la administración Reagan está empeñada en detener a toda costa los procesos revolucionarios en Cuba, Nicaragua, El Salvador y en el resto del continente".

Antes de dirigir un mensaje a sus colegas latinoamericanos, Mikis Teodorakis precisó que habló así "con la experiencia de un patriota griego que ha participado en diversos momentos históricos de su país, que luchó contra el fascismo y el "gobierno de los coronelos", un simple integrante de un pueblo que luchó en las montañas contra los nazis y, posteriormente, continuó movilizándose contra el Imperio nismo inglés y norteamericano".

Fundamentado en esa experiencia el compositor griego insistió a los artistas e intelectuales de América Latina a "que sigan luchando y no se dejen apnémar por la máquina infernal que intenta, de todas las formas, apnémar a los intelectuales, artistas y creadores de todo tipo de las luchas del pueblo".

J.P.S.
L.M.

SERVICIOS DE INFORMACION

SERVICIOS
ESPECIALIZADOS
INSENADA No. 37,
PLANTA BAJA
MEXICO, 05100, D.F.
TEL. 266-38-13 Y 266-30-67

EMBAJADA DE GRECIA EN MEXICO	48
CLIENTE: II	C. No.
TEMA No.	INFORMACION PROPIA Y DE INTERES

PERIODICO: EXCELSIOR. MEXICO, D.F. FECHA: 19-VII-84.

COLOCACION: PAG. 9 SECC CULTURAL 1,3 abajo.

OBSERVACIONES:

Canto General
Neruda y Theodorakis
 Por MAURICIO CIECHANOWER

Por estos días, en que se cumple el ochenta aniversario del nacimiento de Pablo Neruda, se nos ocurre preguntarse cuáles son los motivos por los cuales se ha sido elegido en nuestro país, en edición local, el trabajo discográfico de la música Theodorakis basado en el Canto General, del recordado poeta chileno.

Esta labor del compositor creador griego —musicalización del conocido texto con su particular sello—, ha recorrido un amplio itinerario geográfico, tanto en su versión discursa como en su representación (parcial o total) en diferentes ocasiones. Desde mediados de la década del sesenta, ya ha podido ser apreciada y juzgada, a partir de su estreno en Grecia en 1975, en lugares tan distantes y distintos como lo son Perú, las dos Alemanias, Venezuela, España, Argentina, Cuba, Noruega, la Unión Soviética, México, etcétera, en multitudinarias funciones, —en la que intervinieron también los coreógrafos, con un total de tres mil personas—, en los registros discográficos, por otra parte, más aparatosos también. En los registros discográficos, por otra parte, más aparatosos también. En los registros discográficos, por otra parte, más aparatosos también. En los registros discográficos, por otra parte, más aparatosos también.

Cabe preguntarse si alguna empresa grabadora se tomó el trabajo de requerir los derechos respectivos de reproducción fonográfica de este poderoso oratorio basado en la obra de Neruda, ni que el talentoso compositor y musicalizador de Epitafios, del ciclo El Sol y el tiempo, de la serie Epitafios o de diversas películas —Electra, Fedra, Z, Estado de sitio— y más de setecientas canciones, tomara en sus manos para organizar sonido y letra de selectas canciones, tomara en sus manos para organizar sonido y letra de selectas canciones, tomara en sus manos para organizar sonido y letra de selectas canciones.

Uno de los álbumes que mayor difusión ha tenido —ha habido varios, en algunos casos registrados "en vivo", y el actual diputado del Partido Comunista de Grecia ha efectuado distintas reelaboraciones y modificaciones— ha sido el que cuenta por protagonistas a la infatigable cantante María Farantouri, con el concurso de los coros franceses dirigidos por Jacques Grumberg, y Los Percusionistas de Estrasburgo, entre otras figuras. Original del sello grabador francés Pathé-Marconi, incluye varios de sus cuádris componentes, mismos que fueron registrados en vivo en algunos recitales llevados a cabo en Atenas, y que exhiben —cantata popular por antonomasia— toda la pujanza que caracteriza el estilo del singular creador griego. La música compuesta por Theodorakis pareciera constituirse en diálogo, paralelo al contenido poético representativo de las mayorías, aquel que insoportablemente se hace inconfundible de sus deseos y aspiraciones. En varios de los pasajes del ciclo de canciones, no se hace difícil reconocer instrumentos y géneros latinoamericanos, en ocasiones —al igual que las sucesivas puestas al servicio de la obra en función religiosa. En otros de ellos, tampoco es difícil detectar aquella célula rítmica que este compositor pusiera en juego a través del motivo central que sirviera para musicalizar el filme Estado de sitio, por ejemplo.

Otra labor de suverbera, fruto del esfuerzo de Theodorakis durante un buen tiempo de elaboración y en base a materiales melódicos que se constituyen en las huellas digitales que, musicalmente, complementan los textos nerudianos, este oratorio popular merece ser puesto al alcance del auditor mexicano. Con o sin la ayuda, en estos días, del aniversario del natalicio del enorme poeta de Chile y el mundo.

SERVICIOS DE INFORMACION

ENCUESTA EN FUENTE INTERNO	ENCUESTA EN FUENTE EXTERNO
ENCUESTA EN FUENTE INTERNA Y EN FUENTE EXTERNA	

ENCUESTA EN FUENTE INTERNA	ENCUESTA EN FUENTE EXTERNA
ENCUESTA EN FUENTE INTERNA Y EN FUENTE EXTERNA	

Centro General
Meruán y Boscobarrán
 - LA FUENTE DE INFORMACION -

El presente informe tiene como finalidad informar a la gerencia de la empresa sobre el estado de los servicios de información que se están realizando en el momento actual. Los datos que se presentan a continuación corresponden a los resultados obtenidos en las encuestas realizadas en las fuentes interna y externa de la empresa.

En primer lugar, se debe mencionar que el nivel de satisfacción de los empleados con los servicios de información es moderado. Esto se debe a que, aunque se han realizado algunos esfuerzos para mejorar la calidad de la información, aún existen algunas deficiencias que deben ser atendidas.

Por otro lado, se ha observado que la información que se recibe de las fuentes externas es limitada y no cubre todos los aspectos necesarios para la toma de decisiones. Por lo tanto, se recomienda ampliar el alcance de las encuestas externas y buscar nuevas fuentes de información que permitan obtener datos más completos y actualizados.

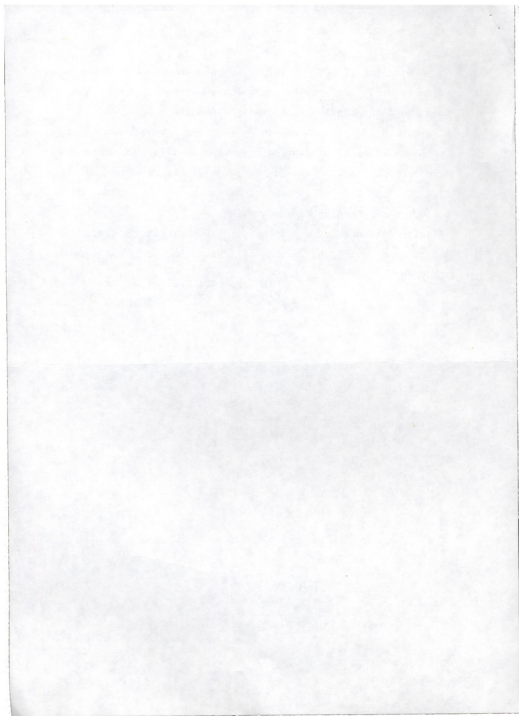
Además, se ha detectado que la comunicación entre los departamentos de la empresa no es fluida, lo que dificulta el intercambio de información. Se sugiere implementar estrategias de comunicación que fomenten la colaboración y el intercambio de conocimientos entre los diferentes niveles de la organización.

En conclusión, se debe continuar trabajando en la mejora de los servicios de información, tanto en lo que respecta a la calidad de la información como en la forma de comunicarla. Solo así se podrá garantizar que la gerencia de la empresa cuente con los datos necesarios para tomar decisiones acertadas y promover el crecimiento de la organización.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Την Πρωτομαγιά του 1982, την επομένη από την πρώτη εκτέλεση της ΤΡΙΤΗΣ μου συμφωνίας από την όρχηστρα της KOMISCHE OPER και τη χορωδία της Ραδιοτηλεόρασης του Βερολίνου, ο Διευθυντής του θεάτρου ήρθε να με αποχαιρετήσει στα ξενοδοχείο και να μου παραγγείλει μια νέα συμφωνία. Γυρίζοντας στην Ελλάδα, στο Βραχάτι, στρώθηκα άμέσως στη δουλειά. Είχα ήδη ετοιμάσει το "όλικό" μου πάνω στην ΚΥΡΑ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΑΣΙΝ από τα 1976, στο Παρίσι. Έτσι στις 18 του Μάη τέλειωσα το 4ο μέρος. Καταπιάστηκα από τις 3 του Ξούνη με το Πρώτο μέρος της Συμφωνίας. Έπρεπε πρώτα να διαλέξω μέσα από την ΒΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ τους στίχους που μου ταίριαζαν. Είχα άλλωστε γι' αυτό την άδεια του ποιητή. Η σύνθεση αυτού του μέρους διήρκησε έως τις 15 του Σεπτεμβρη. Πέρασα έτσι ένα όμορφο, ίσως το πιο όμορφο καλοκαίρι, πλάι στον Κορινθιακό. Η νέα Συμφωνία τέλειωσε στις 12 του Δεκέμβρη του ίδιου χρόνου. Η ΒΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ με όδηγησε νοερά στην Τρίπολη, στους καιρούς της ξένης κατοχής. Έκει πρωτογνωρίσαμε τον Ρίτσο, ο Γιώργος Κουλούκης, συμμαθητής μου τότε και νύν δάσκαλος στην Παλλήνη, είχε γράψει το τραγούδι για την ΑΔΕΛΦΗ ΜΑΣ ΑΘΗΝΑ άκούγοντας, στα 1954, την ΠΡΩΤΗ μου Συμφωνία. Στα 1968, πάλι στο Βραχάτι, είχα μελοποιήσει αυτό το ποίημα που αντίθετα από πολλά άλλα έργα μου έκεινής της εποχής επέμενε να παραμένει άνεκτέλεστο.. Ίσως γιατί περίμενε την ώρα του να ένταχτεί με μια πλήρη ένορχηστρωση στην ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ. Το ΤΡΙΤΟ μέρος, το ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ, με άπασχόλησε κι αυτό, όπως και η ΒΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ από τον καιρό που το πρωτοδιάβασα. Δηλαδή τον καιρό της Κατοχής. Υποσυνείδητα το τραγουδούσα ή μάλλον το άκουγα...

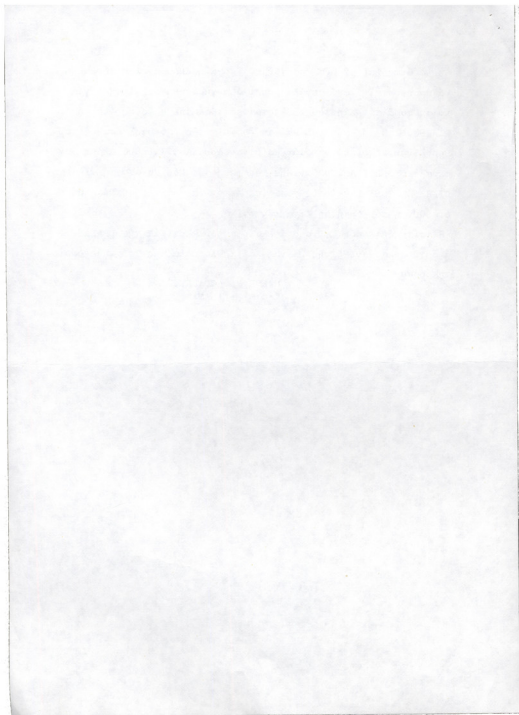
Η ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ είναι το τρίτο συμφωνικό-όρατοριακό έργο που συνέθεσα αυτήν την εποχή μετά την ΤΡΙΤΗ (1980) και τα ΚΑΤΑ ΣΑΔΔΟΥΚΑΙΩΝ ΠΑΘΗ (1981). Μετά το Διονύσιο Σολωμό και τον Μιχάλη Κατσάρό ένα νέο "κοίταγμα" του Γιάννη Ρίτσου μαζί με το ποίημα του Γιώργου Κουλούκη.

Όπως και τὰ δύο προηγούμενα έργα, ἡ ΕΒΔΟΜΗ εἶχε τὴν τύχην ἄερμηνευτεῖ ἀπὸ μεγάλα μουσικὰ συγκροτήματα. Παίχτηκε γιὰ πρώτη φορά τὸν Μάη τοῦ 1984 στὸ Φεστιβάλ τῆς Δρέσδης ἀπὸ τὴ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ τῆς ΔΡΕΣΔΗΣ καὶ τὴ Χορωδία τῆς Ραδιοτηλεδράσης τοῦ Βερολίνου με διευθυντὴ τὸν Κρίστιαν Λουσσλντ. Καὶ δύο μέρες ἀργότερα στὸ ΦΕΣΤΙΒΑΛ Συμφωνικῆς Μουσικῆς τῆς Μόσχας ἀπὸ τὴ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ καὶ τὶς χορωδίες Λετονίας καὶ Λιθουανίας με διευθυντὴ τὸν Δημήτρη Κιταγιένκο.

Ἡ τρίτη ἐκτέλεση ἐγίνε στὰ πλαίσια τοῦ Φεστιβάλ τῆς ΠΡΑΓΑΣ ἀπὸ τὴ Φιλαρμονικὴ τῆς Πράγας καὶ τὴ Χορωδία τῆς Τσέχικης ραδιοτηλεδράσης.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ.

ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ζητώντας τό θεό ζητούσα είσνα.
Γεννήθηκα νά χαιρετήσω τόν ήλιο τών ματιών σου.
Τά μαλλιά σου άρωματίζουν τή νύχτα.
Μέσα στή φωσχη τής άγάπης χωράει τό Σύμπαν.
Τό φός κίληθάει στίς φλίδες του χόρτου καί τής πέτρας.

Κάθε πουλί που βουτάει στό γαλάζιο
μάς φέρνει τό μήνυμα του θεού.
Σταθμός του άπειρου ή καρδιά μας.
Άπλώνουμε τά χέρια στον ήλιο καί τραγουδάμε.
Ό ήλιος μέ φωνάζει.
Φεύγει τό θέρος μά τό τραγούδι μένει.
Άνοιξε τό παράθερο νά δεις τό Σύμπαν άνθισμένο.

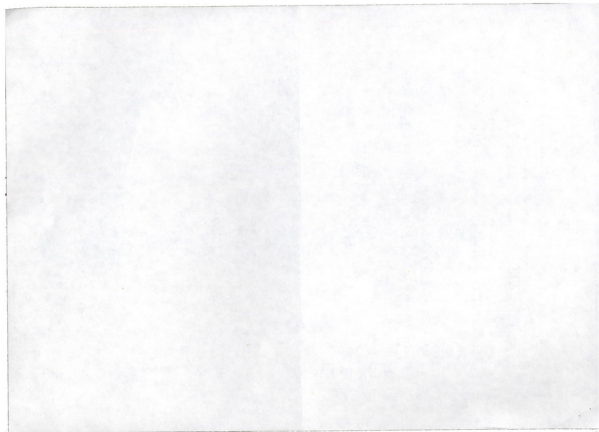
Γεννήθηκα νά χαιρετήσω τόν ήλιο τών ματιών σου
Είμαι ό ένσωτρος σθρανόσ του θέρους.
Τούτο τό - μάθη γλυκά μου μάτια -
Τούτο τό κίλοκαριάκι
Τούτο τό κίλοκαριάκι κινηγοόσα ένα πουλάκι.
Άς έλθουν οι θύελλες νά σοντρίψουν
τούς καθρέφτες τών κήπων.
Στήν κόγχη τών χειλιών μας έδρασει τό άπόλυτο.
Σιωπάινουμε κι άκούμε μέσ στό γαλάζιο θράδυ
τήν άνάσα τής θάλασσας.
Μιά πέτρα θά ραγίσει τό γυαλί τής αγής.
Ένα άστρο έπεσε. Κλείσε τά μάτια.
Τόσο βαθύς κι άραιός τόσο μεγάλος έγινε
άπ' τήν άγάπη σου

που δε δόνεσαι πιά νά μ' άγκαλιάσεις.
Βυθίζονται τ' άστρα στους βυθούς τών ματιών σου
κι άνθίζουμε κι έμεις έμπιστοι καί άραιοι.

Ό ζήστα του κορμιού σου μέ ντύνει τόν ήλιο
Τό φός τών ημεμονικών μαλλιών σου
σκεπάζει τούς άμους τής νύχτας.

Χαρά Χαρά Χαρά
Άγγέλαμ τό μέγα άσκοπο που δε ζητά τό σκοπό του
ό θεός πραγματοποιεί τόν έαυτό του στό φιλι μας.
Πιρρήναι έκτελούμε τήν έντολή του άπειρου.
Στήν κόγχη τών χειλιών μας έδρασει τό άπόλυτο.
Ένα άστρο έπεσε, κλείσε τά μάτια.

Ζητώντας τό θεό ζητούσα είσνα.
Τά μαλλιά σου άρωματίζουν τή νύχτα.

ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΟΥΛΟΥΚΗ

ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

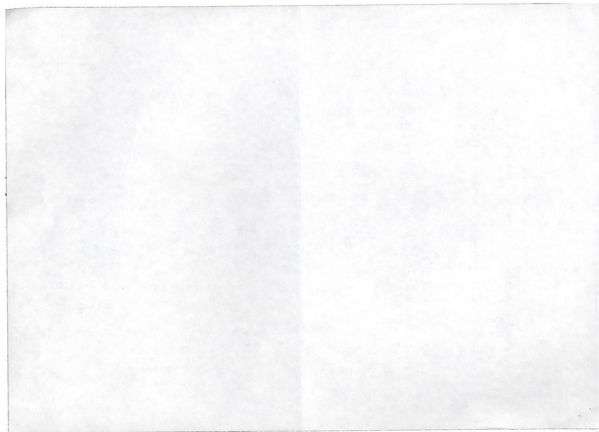
Είχε χαράξει όταν πήρανε την αδελφή μας 'Αθηνά
 γιά έκτελιση.
 'Αποβραδής
 τής δόσαμε κρυφά δυο πορτοκάλια
 μιά δέν τή 'γαγε.
 Τά φίλησε μί τόση λατρεία
 σά νά 'κρεθαν στό χερμό τους
 όλη τήν 'Ανοιξη.
 'Όλα τά ζουμορά νιάτα τής γής.
 Κι ύστερα τά 'κρεφε μέσα στό στήθος της.
 Στοό κελιάό της τήν άκρη είχε ζαριόσει
 σά φοβερίμο σικελί
 ό θάνατος.
 Κι αέτη τού φώναζε.
 «'Ελα, Τήρη, άράπη, Τζάο»
 φάχωντας νά βρει τό σικελισό του τ' όνομα
 «'Ελα νά σου δείξω τ' άχράρια τής άλήθεας.
 'Ελα νά μερίσεις τά πορτοκάλια
 πού έχω μέσα στόν κόρφο μου».

Είχε χαράξει.
 Μέ πέντε ριπίς κάρφωσαν ένα μεγάλο στήθος
 χωρίς νά προσέξουν τά πορτοκάλια πού χουσιζαν.
 Κι ό χιμός τους άνακατόφησε μί τό αίμα
 Κεί τά κομπούτσια τους έθάρκανε γή τριμήνη
 και γύμοιο ό τόπος πορτοκαλιές.
 Νά κόβεις, νά κόβεις και νά μη σώνονταν
 γιά τήν ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ.

ΤΟ ΕΜΒΑΘΗΡΙΟ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Νυχτερένο λιμάνι - φάτα πνεγμένα στό νερά -
 πρόσωπα δίχως μνήμη και συνέγνια
 φωτισμένα άπ' τούς περιστοιχός προβολείς
 περιστοιχόν πλοίων - κι ύστερα βεθισμένα
 στή σκιά τού ταξιδιού. Λοξά ίστία μέ κρημασμένεζ
 λάμπες σάν τίς σαρωμένες
 φτερούγες τών άγγέλων πού άμάρτησαν.
 Οι στρατιώτες μί τίς κόστεις
 άνήματα στή νύχτα και στό κόρβουνο. Τρισημε-
 σμίντα χρέστ σάν τη συγγνώμη
 πού έχτισσε άργύ.
 Νυχτερένο λιμάνι - φάτα πνεγμένα στό νερά. Λιχ-
 μάλιστοι δεμένοι στίς άγκυρες.
 Ένας κρίκος γύρω στό λαιμό τού δριζόντια
 κι άλωσιδες στό πόδια τών παιδιών.

Θά έποθάλωσουμε λυπών άκόρη τήν άνοιχτή πληγή
 τού ήλασε πού άναθερξεί
 απόρους λωλοιδιών στήν ίδια πορεία στήν ίδια έ-
 ρώτηση στίς γόνιμες φλίβες
 τής 'Ανοιξης πού έπαναλωμάθει τις τούζ τούζ τών
 χελιδονιών
 γράφοντας έρωτικό μυσόν στό άκαταμάχητο
 στήριγμα:
 Πουά πληγή δι μου διαθήθηκε άκόρη γιά νά
 συμπληρώσουμε
 τού θεού τή θεότητα.

ΘΑΛΑΣΣΑ - ΘΑΛΑΣΣΑ - ΘΑΛΑΣΣΑ!

'Ακούσαμε τό τραγούδι της θάλασσας και δέν
μπορούμε νά κοιμηθούμε.
Μητέρα μή μου κρατάς τό χέρι - θάλασσα
θάλασσα στό νοῦ στήν ψυχή, και στίς φλέβες μας
θάλασσα.

'Ανοιχτά κατάφλα στο δάμα τής νύχτας.
Χρῆματα πικρά διαλυμένα στό νερό.
Πυριμαγές δειλινών στούς ἄμους τῶν γάφων
Κατάχρῃα πού δείχνουν τό ἄπειρο.

'Ανοιχτά κατάφλα στο δάμα τής νύχτας και πάνω
ἀπ' τόν ἔθνο τής πέτρας
μιτῶχο κατάφλατο ἀόριστο τό τραγούδι τής θάλασσας
νῦ κλεινέι ἀπ' τά μικρά παράθυρα νά σχεδιάζει
κήπου λάμψεις και ὄνειρα

στά νικιά τζάρια και στό κοιμημένο μέτωπο.
Γιγνοί παλέψαμε στήν ἀρμουδιά τό ρεσημέρι πού
γιά τήν κἀλη - πού πωλό γιά τήν κἀλη παρα γιά τή
νίκη μονάχη γιά τή νίκη.
Νυχτερινό λιμάνι γῶτα πνιγμένα στό νερό.

ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ

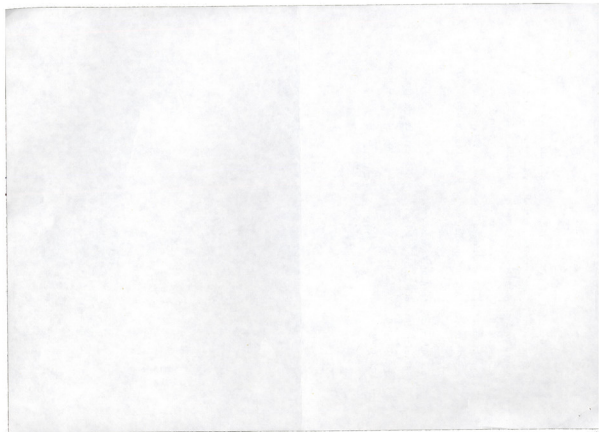
ΚΥΡΑ ΤΩΝ ΑΜΗΛΙΩΝ

Κυρά τῶν ἀμηλιῶν
πού σ' εἶδαμ πίσω ἀπ' τό δίχτυ τοῦ πεντάδαμου
νά συγκομίζεις μέ τό χέριμα
τό σπῖτα τῶν ἀμῶν και τῶν τσομπάνισ.
Πάνο στή φούστα σου ὁ Αἰγυρινός
Διό ἀγοροξενιημένες μιλισσε
κρησούσανε στ' αὐτά σου σά σκουλαρένια
και τό πορτοκαλιάνθη σου ξεγγαν
τή μαύρη τήν κημένη σερτά

Κυρά μελαχρινή
πού ἦ ἀντηλιά σου χρώσανε τά χέρια
σάν τής Παναγιῆς τό κόμισμα
πίσω ἀπό τό χυνοῦ τό σκουρό
σπῖθιξε τό ἄρσο τής νύχτας
Σά νά μετάνωσανε λίγο προτοῦ νά σβήσει
ὁ γαλαξίας
και δόθηκε γιορντάκι στό λαμό σου
νά χυθεί στή ζεστασιά τοῦ κόρφου σου

Κι ἦταν ἡ σιγαλιά πηχτή σά γάλα
και τ' ἀρραμένο χῆμα εἰσάδιαζε σάν ἐκκλησιά
τή μέρα τῶν θεγῶνε.

Κυρά τρεινή
Κι ἔθβαινε ὁ μπαστικός ἀπό τόν ἔθνο του
καθῶς πού θῶναι ὁ κόβισμας ἀπ' τό νερό
στό περιγιάλι
Κι ἀντρέγεται τό νοῦτό κεφόλα του

Γαλάζιο πριονό με δυό κουκκίδες ύατρα.

Κορά τρανή
τί σιγανή της νερατζιάς ή πρώτη καλημέρα
τί σιγανό τό θόημα σου κι άνάου του ψαριού
πλάι στό φεγγάρι.

Α! τί γρησάρι άθήνει ή άχτίνα
στη σιαγόνη της δροσιάς
όταν ή Πούλια σου κερνάει
στό μη 19620

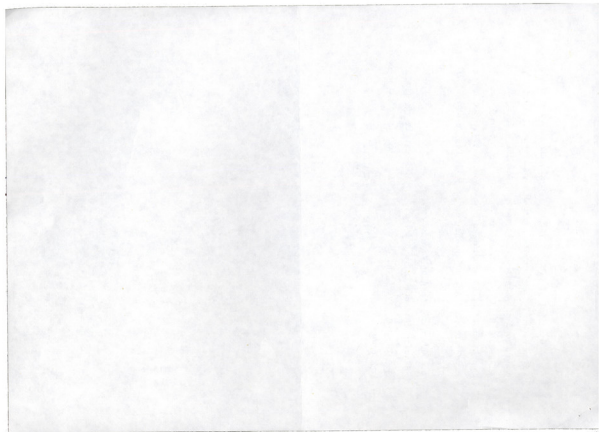
ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Το σιγανό κουκκινολόι του μέριγγια
μυρσικά στις μισρημιάς τό ζωάληρη

Α! τί δροσάρι άθήνει ή άχτίνα
στη σιαγόνη της δροσιάς
όταν ή Πούλια σου κερνάει
στό μέτωπο τό έγτάκλιανο κλαδάκι
της γαζιάς.

Πόση λουλουδόσκινη στριμώγνεται στις μέλισσας
τό θύμα
γιά τό μέλι.
Πόση οικιπή μέσ στην καρδιά σου γιά τραγοόδι.

Μά πείρει ομίγει ή νύχτα τήν αύγή
σ' άτιρω φίρος
και σένα τά δυό χέρια σου δετά
γύρω τό γόνα της γαλήνης
φέγγουν άάμπως δυό περιστερίνα φως
άσάλευτα πάνω άπ' τό δάσους.

ΜΙΜΗ ΘΕΟΑΓΓΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΗ ΕΥΜΩΝΙΑ

ΚΑΡΙΝΗ

-Γιδώνης Πίτσος-

ΤΑ ΜΕΡΗ

ΠΡΩΤΟ	<u>ΚΑΡΙΝΗ ΕΥΜΩΝΙΑ</u> -Γιδώνης Πίτσος-	-25ΜΝ-
	ADAGIO⇒ POCO MENO- ALLEGRO- ALLEGRO VIVACE-	
	MENO MOSSO- PIU MOSSO- ANDANTE- LARGO	
ΔΕΥΤΕΡΟ	<u>Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ</u> -Γιδώργος Κουλοβικής-	-9.30ΜΝ-
	LARGHETTO - PIU MOSSO- LARGHETTO	
ΤΡΙΤΟ	<u>ΤΟ ΕΜΒΑΘΝΙΟ ΤΟΥ ΣΚΕΑΝΟΥ</u> -Γιδώνης Πίτσος-	-17 ΜΝ-
	ANDANTE CON MOTTO - ALLEGRO-TEMPO 1	
ΤΕΤΑΡΤΟ	<u>ΚΥΡΑ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΑΩΝ</u> -Γιδώνης Πίτσος-	-15ΜΝ-
	LARGO	

Τήν 7 "Εβδομή Ευμωνία" τή συνέθεσα στην 'Αθήνα καί στό Βραχάτι τής Κορινθίας ἀπό τής 10 τού Μάη έως τής 12 τού Σεπτεμβρίου τού 1982. "Υστερα ἀπό παραγγελία τού ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΘΕΑΤΡΟΥ τής ΑΡΣΕΛΗΣ, γιά νά παιχτεί τό ΜΑΗ τού 1984.

Τό Έργο αὐτό γράφτηκε γιά:

SOPRANO-ALTO-TENORO καί BASSO -σόλι-

ΑΙΩΛΗ ΝΙΚΗ ΧΟΡΩΑΙΑ

ΚΑΙ

ΕΥΜΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Έκδοσης:

	TIMPANI-	PIANO-CELESTA
3 FLAUTI -3ο ΜΥΤΤΑ IN PICCOLO-	XYLOFONO	GLOCKENSPIEL
2 OBOI	TAM-TAM	CAMPANELLI
2 CLARINETTES IN SI B	BONGOS	GLOCHES -2 μουσικοί-
2 FAGOTTI	TOM-TOM	VIBRAFONO
CONTRA FAGOTTO	PIATTO	MARIMBA
4 CORNI	CRAN CASSA	TEMPLE BLOCKS
4 TROMPETTES -IN DO-	WOOD BLOCKS	FOUST
3 TROMBONI	CASTAGNETTES	TRIANGOLO
TUBA	BLOCKS CHINCIS	TAMBOUR MILITAIRE
		SET DRUMS
		GUIRO

Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΕΙΝΑΙ 57.30ΜΝ περίπου.

Τό Έργο παίζεται χωρίς διάλειμμα.- Μόνο με μικρή
παύση επί τέρου άνδρασε στέ 3ο καί 4ο μέρος-.

"Ας ἔλθουν οἱ θόελλες νά συντρέψουν
τοὺς καθρέπτες τῶν κήπων.

Στῆ κόγχη τῶν χειλιῶν μας ἴδρεβει τὸ ἀπόλυτο
Σωπαίνουμε κι ἀκοῦμε μέσ στο γαλάζιο βράδου
τὴν ἀνδρα τῆς θάλασσας.

Κιὰ πέτρα θά ραγίσει τὸ γυαλί τῆς σιγῆς
"Ἐνα ἄστρο ἔπεσε, κλειῖσε τὰ μάτια.

Τόσο βαθὺς κι ἀραῖος τόσο μεγάλος ἔγινα
ἀπ' τὴν ἀγάπη σου

ποὺ δὲ δύνεσαι κιὰ νά μ' ἀγκαλιόσεις

Βυθίζονται τῆστρα στοὺς βυθοὺς τῶν ματιῶν σου
κι ἀνθίζουμε κι ἡμεῖς ἔμπιστοι καὶ ἀραῖοι.

Ἡ ζέστα τοῦ κορμιοῦ σου μὲ ντόνει
τὸν ἥλιο.

Τὸ φῶς τῶν ἡγεμονικῶν μαλλιῶν σου
σκεπάζει τοὺς ἔμους τῆς νύχτας

χαρὰ χαρὰ χαρὰ

Ἄγγιξαμε τὸ μέγα ἄσκοπο ποὺ δὲ ζητᾷ τὸ σκοπὸ του

Ἄσθεός πραγματοποιεῖ τὸν ἑαυτὸ του στὸ φίλὲ μας

Περῆσανοι ἐκτελοῦμε τὴν ἐντολή τοῦ ἀπεύρου

Εἰτὴν κόγχη τῶν χειλιῶν μας ἴδρεβει τὸ ἀπόλυτο

"Ἐνα ἄστρο ἔπεσε, κλειῖσε τὰ μάτια

Ζητῶντας τὸ θεὸ ζητοῦσα ἑσένα.

Τὰ μαλλιά σου ἀρματίζουν τὴ νύχτα.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

DEUXIEME MOUVEMENT

Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Γιῶργος Κουλούκας

Είχε χαράξει ὅταν πήρανε τὴν ἀδελφή μας 'Αθηνᾶ

γιά ἐκτέλεση

'Απὸ βραδύς

τῆς δώσαμε κρυφά δύο πορτοκάλια

μὰ δὲν τᾶφαγε.

Τὰ φίλησε μὲ τὸση λατρεία

σὺν νᾶκρυβαν στὸ χυμὸ τους

ὅλη τὴν "ανοιξή

"Ὅλα τὰ ζουμερά νειάτα τῆς γῆς.

Κι ὕστερα τᾶκρυψε μὲσα στὸ στήθος της.

Στοῦ κελλιοῦ τὴν ἔκρη εἶχε ζωῶσει

σὰ φοβισμένο σκυλί

ὁ θάνατος

Κι αὐτὴ τοῦ φώναζε

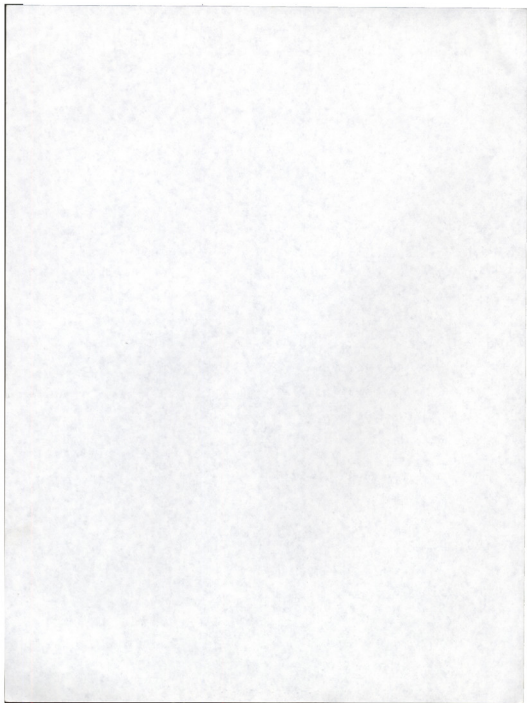
"Ἐλα Τίγρη, Ἀράπη, Τζάκ"

φάχνοντας νὰ βρεῖ τὸ σκυλίσιο του τ' ὄνομα

"Ἐλά νὰ σοῦ δείξω τ' ἀχνάρια τῆς ἀλήθειας

"Ἐλα νὰ μυρίσεις τὰ πορτοκάλια

πού ἔχω μὲσα στὸ κάρφο μου".

Εΐχε χαράξει.

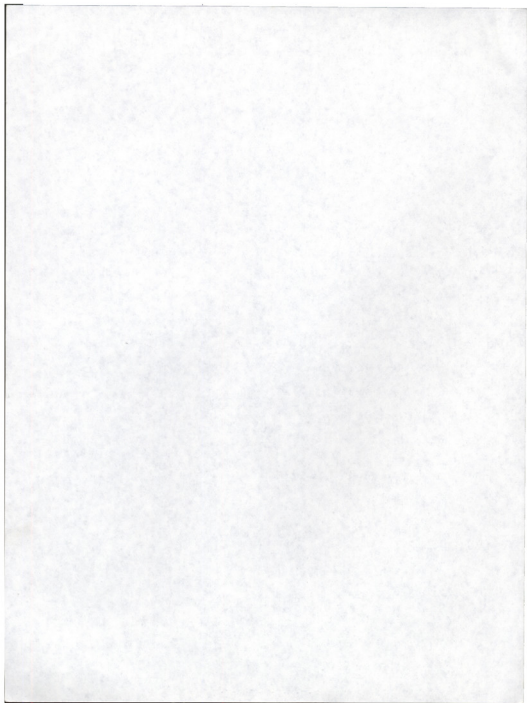
Με πέντε ριπές κάρφωσαν Ένα μεγάλο στήθος
χωρίς νά προσέξουν τά πορτοκάλια ποδ χρυσόξαν

Κι ο χυμός τους άνακατώθηκε με τό αίμα
καί τά κουκούτσια τους βρήκανε γή τιμημένη
καί γέδμισε 'ο τόπος πορτοκαλιές

Νά κβεις νά κβεις καί νά μή σώνουνται
για τήν ΠΡΩΤΗ ΕΥΦΩΝΙΑ

-.--.-.-.-.-.-.-.-

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: 'Ο Γεώργιος Κουλούκης ήταν
στά 1940-43 συμμαθητής καί φίλος μου.
Μαζί μ' αυτόν άνακαλώσαμε τό Ρίτσο. Ετόν
έμφύλιο πιάστηκε καί καταδικάστηκε σε
θάνατο. 'Αργότερα στάλθηκε στη Μακρόνησο.
'Εκεί συναντηθήκαμε ξανά. Το ποίημα
αυτό τ'όγραφε όταν άκουσε τήν ΠΡΩΤΗ
ΕΥΦΩΝΙΑ μου. 'Η 'Αθηνά ήταν άντάρτισσα
18 χρονών. Τώρα ο Κουλούκης είναι δόσ-
καλος.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

TROISIEME NOUVEMENT

Τ Ο Ε Μ Β Α Τ Η Ρ Ι Ο Τ Ο Υ Ω Κ Ε Α Ν Ο Υ
Γιάννης Ρίτσος

Νυχτερινό λιμάνι - φάτα πνιγμένα στα νερά - πρόσωπα δόχως μνήμη και συνέχεια
φωτισμένα απ'τούς παραστικούς προβολείς παραστικών πλοίων- κι ύστερα βυθισμένα.
Ετή σκιά του ταξιδιού. Λοξά λωτια με κρεμασμένες λάμπες σαν τις ραγισμένες
φτερούγες των αγγέλων που άμαρτησαν. Οι στρατιώτες με τις κόκκες.

Ανάμεσα στη νύχτα και στο κάρβουνο. Τραυματισμένα χέρια σαν τη συγγάμη
που έφτασε άργά

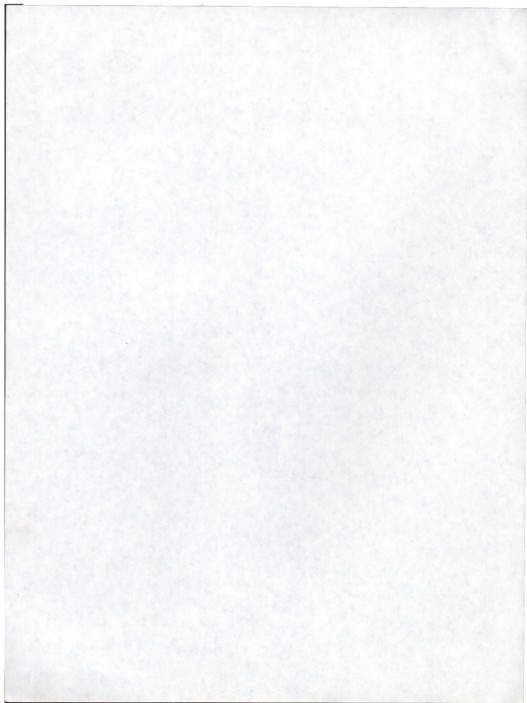
Νυχτερινό λιμάνι φάτα πνιγμένα στα νερά.

Αιχμάλωτοι δεμένοι στις άγκυρες. Ένας κρίκος γύρω στο λαιμό του όριζοντα
κι άλυσίδες στα πόδια των καιδιών

Θά θποθάλλουμε λοιπόν άκόμη την άνοιχτή πληγή του ήλιου που άναβρύζει
σπόρους λουλουδιών στην Ίδια πορεία- στην Ίδια έρώτηση στις γόνιμες φλέβες
της "άνοιξης που επαναλαμβάνει τους γύρους των χελιδονιών
γράφοντας έρωτικά μηδέν στο άκατανίκητο στερήμα
Ποιά πληγή δέ μας άωρήθηκε άκόμη για νά συμπληρώσουμε
του θεού τη θεότητα

ΘΑΛΑΣΣΑ - ΘΑΛΑΣΣΑ - ΘΑΛΑΣΣΑ Ι

Κούσαμε τό τραγούδι της θάλασσας και δέν μπορούμε νά κοιμηθούμε.
Νητέρα μή μου κρατάς τό χέρι - θάλασσα: θάλασσα στο νού στη φυχή

καί στίς φλέβες μας θάλασσα.

Άνοιχτά κατάφλια στό βήμα τῆς νύχτας. Χρώματα πρῶτῶν

διαλυμένα στά νερά. Πυρκαϊές δειλινῶν στούς ἔμους τῶν γλάρων.

Κατάρτια ποῦ δείχνουν τό ἄπειρο.

Άνοιχτά κατάφλια στό βήμα τῆς νύχτας καί πάνω ἀπ'τόν ἕπνο τῆς πέτρας

μετέωρο κατάωτο ἀστέριαστο τό τραγοῦδι τῆς θάλασσας

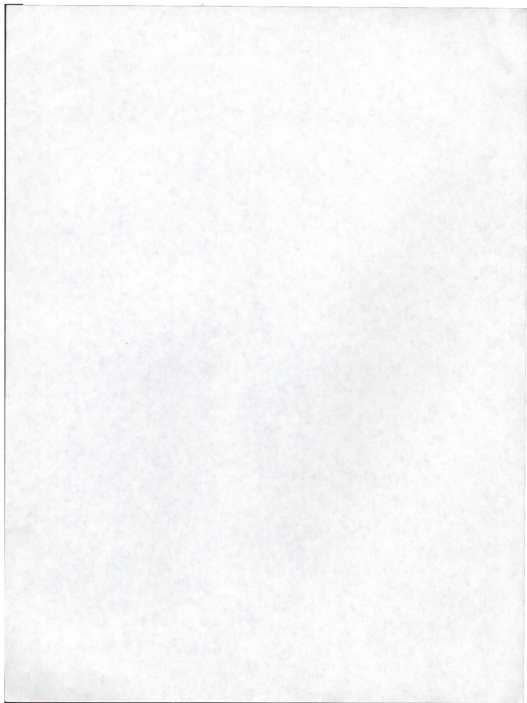
νά μπαίνει ἀπ'τά μικρά παράθυρα νά σχεδιάζει κήπουε λάμψεις καί ὄνειρα

στά νωπὰ τζάμια καί στά κοιμισμένα μέτωπα

Γυμνοί παλέψαμε στήν ἀρμουρὶά τό μεσημέρι πιά πολύ γιά τ'ἀγκάλιασμα παρὰ

γιά τήν πάλη. Πιά πολύ γιά τήν πάλη παρὰ γιά τή νίκη μονάχα γιά τή νίκη.

Νυχτερινό λιμάνι φῶτα πνιγμένα στά νερά.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ/ΘΙΝΑΑΣ.
QUATRIEME MOUVEMENT.

" Κ Υ Ρ Α Τ Ω Ν Α Μ Π Ε Α Ι Ω Ν "

Γιάννης Ξύτσος

Κυρά τῶν ἀμπελιῶν

Ποῦ σ'εἶδαμε πρῶ ἀπ'τὸ δόκτυ τοῦ πευκόδασου

νὰ σιγουρίζεις μὲ τὸ χάρμα

τὰ σκέτια τῶν ἀητῶν καὶ τῶν τσομπάνων

Πάνου στὴ φόβστα σου ὁ ἀγερινός

Δυὸ ἀγουροξυπνημένες μέλισσες

κρεμοῦσανε στ'αὐτιά σου σὰ σκουλαρτίκια

καὶ τὰ πορτοκαλάνθια σοῦ ἔφεγγαν

τὴ μάβρην τὴ καμμένη στράτα

Κυρά μελαχροινὴ

ποῦ ἡ ἀντηλιὰ σοῦ χρῶσασε τὰ χέρια

σὰν τῆς Παναγιάς τὸ κόνισμα

Πρῶ ἀπὸ τὸ χνοῦδι τὸ σγουρό

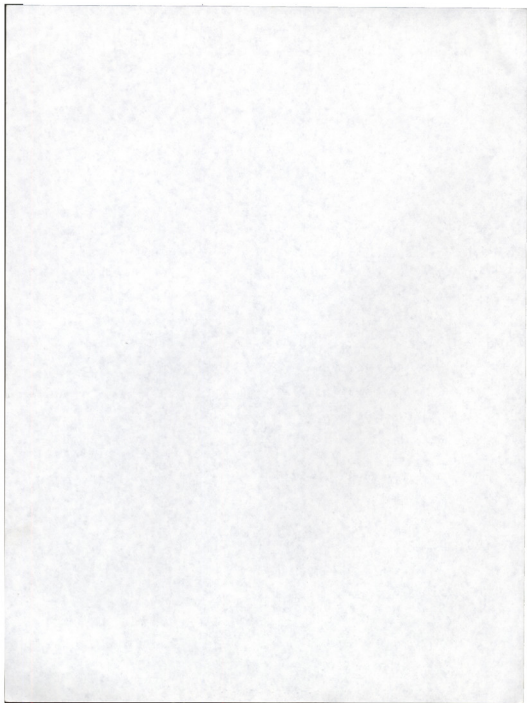
σκέθιζε τὸ ἄροσὸ τῆς νύχτας

Σὰ νὰ μετάνοιωσε λίγο προτοῦ νὰ σβῆσει

ὁ γαλαξίας

καὶ δέθηκε γιορντάνι στὸ λαιμὸ σου

νὰ χυθεῖ στὴ ζεστασιά τοῦ κόρφου σου

κι ήταν ή σιγαλιά πηχτή σά γάλα
 καί τ' όργυμένο χόμα εύόδιαζε σάν έκκλησιά
 τή μέρα τοῦ βαγιωνε

/Κυρά τρανή/

κι έβγαλνε ό μπιστικός άπό τόν ύπνο του
 καθώς ποῦ βγαίνει ό κάθουρας άκ'τό νερό
 στό περιγιάλι

κι άστράφτει τό νωπό καρόκι άκ'ό του
 Γαλάζιο πρῶνός μέ δυό κουκίδες άστρα.

Κυρά τρανή

τέ σιγανή στής νερατζιας ή πρώτη καλημέρα
 τέ σιγανό τό βήμα σου κι άνάσα τοῦ φαριοῦ
 πλάι στό φαγγάρι/

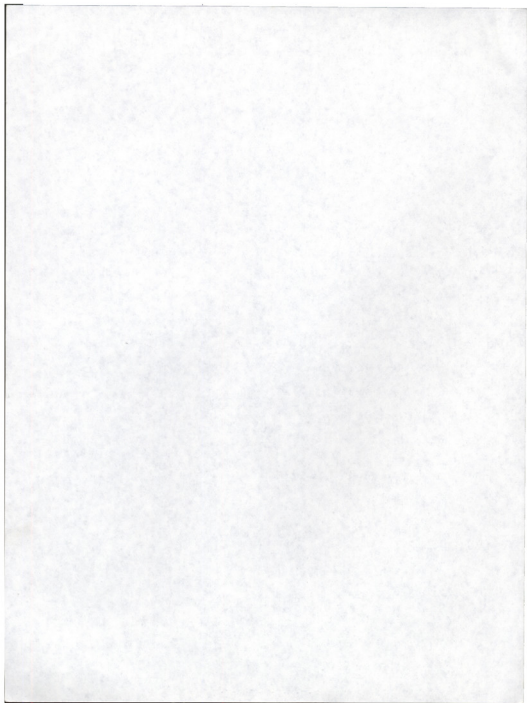
τέ σιγανό κουβεντιλότ' τοῦ μέρμηγκα
 μποροτά στής μαργαρίτας τό ζωκλήσι

/ Λι τέ χρυσάφι άφήνει ή άχτίνα
 στή σταγόνα τής δροσιάς
 όταν ή Πούλια σου κρεμάει
 στό μέτωπο/

/ Α, τέ χρυσάφι άφήνει ή άχτίνα
 στή σταγόνα τής δροσιάς
 όταν ή Πούλια σου κρεμάει
 στό μέτωπο τό 'έφτάκλινο κλαδάκι
 τής γαζίας /

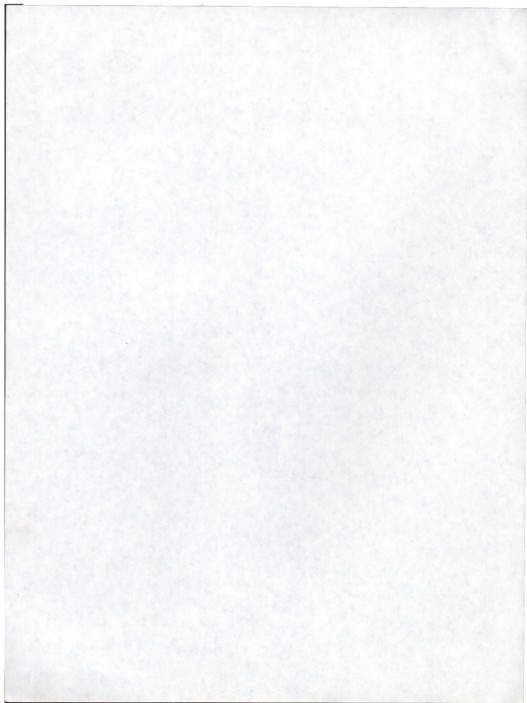
Πόση λουλουδόσκονη στριμώγνεται στής μελισσας τό σωμα
 γιά τό μέλι-

Ίση σιωπή μέσ στην καρδιά σου γιά τραγοῦδι-

Δὴ πέρα σμίγει ἡ νύχτα τὴν αὐγή
σ' ἄτρεμο ρίγος
καὶ σένα τὰ δύο χέρια σου δετὰ
γύρω τὸ γόνα τῆς γαλήνης
οἴγγουν σάμπως δύο περιστέρια /φῶς/
διδλευτα πάνω ἀπὸ τὸ δάσος

==:::==:::==:::==:::==

Ανομή
Γραφείο Χείρας Αγγ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗ ΕΣΤΙΝΑ

1984

Ν. Μ. Τσίμης

38

Στη συνέχεια του '60 ~~παραίτη~~ εμφανίστηκε και
σε άλλα αναλόγως το φαινόμενο της παύσης
και ουσιαστικής επικοινωνίας με έκτακτο το στο ελλη-
νικό τραγούδι και γενικότερα οι παύσεις.

Η χρήση κειμένων καταγράφηκε νοηματικά - έληξαν
και ήταν - ήσαν σε μια κοινή παύση, όπως
το τραγούδι, προορισμένο για ηφαισίου έπασης,
της έδειχνε ότι είχε καταγράψει στη παύση
ο διαχωρισμός σε τέχνη σε λόγια και σε
λοϊκή. Γι' αυτό και το κείμενο αυτό έκο-
πείσεν κείμενο σε έντεχνο - λοϊκό παύση.

Ακόμα παρατηρούμε ότι η φειτοπρακτικότητα
αυτή σε νέες τέχνες ήταν ποσειδωνική.

Επ' αυτού βάζει και σφραγίδα του γένους
το κείμενο αυτό ~~επ'~~ πηχά κοινωνική και
σε άλλα ιδεολογική - ποσειδωνική διαστάσεις,
φαινόταν ότι η ανώτερη του φασ σε

δύναμι - αλληλ και τριαντα - γαίμων
έγινε με έντεχνο δότη και ανενεργό
αποτέλεσμα, ανεξάρτητα μέσα σε βάζ
σε φαινομενικά όφει έπειτα σε κατανοήσι.

Να αναγνωρίσει έννοιες ~~πρόσ~~ ~~δυναμική~~
που η αλληλ δόξα σε κοινωνική είχε φροντισή
την εστιαστική να ήταν νέες.

Είναι φυσικό το κείμενο αυτό να αγνοήσει
και σε άλλα να αγνοήσει ιδιαιτέρως
σε εγγύς ιστορία, κείμενο αυτό σε
διαχωρισμός επικοινωνίας ήταν η γενική

το κίνημα του λαρού μας και η
οι νέες και νεότερες απόψεις
και το κίνημα - ημερήσιο

Κοινωνία και οικονομία θανάτου και
και οι άλλοι αυτοί και οι άλλοι
οικονομία. Σύνταγμα και
οικονομία και κοινωνία

Εάν το αίμα αποβληθεί - τότε είναι : ομορφιά
της για τη ζωή ; και οι άλλοι ; θανάτου -
και, τότε οι άλλοι ή οι άλλοι θανάτου
και οι άλλοι, και οι άλλοι θανάτου.

Εάν είναι πάλι ένας ο οργανισμός
οργανισμός ο οργανισμός οργανισμός να τον
σταθεί βελούδινο. Είναι ένας ο οργανισμός.
Εάν να οι άλλοι οι άλλοι 25 χρόνια
ή θανάτου και οι άλλοι θανάτου και οι άλλοι
οικονομία και οι άλλοι θανάτου και οι άλλοι
και οι άλλοι οι άλλοι οι άλλοι θανάτου
και οι άλλοι οι άλλοι οι άλλοι θανάτου
και οι άλλοι οι άλλοι οι άλλοι θανάτου

Εάν οι άλλοι οι άλλοι οι άλλοι θανάτου
και οι άλλοι οι άλλοι οι άλλοι θανάτου
- ο οργανισμός θανάτου και οι άλλοι, θανάτου,
οργανισμός, θανάτου και - οι άλλοι οι
και οι άλλοι οι άλλοι οι άλλοι θανάτου
οικονομία και οι άλλοι οι άλλοι θανάτου

Η Στρατηγική και οργανωτική (1967)
 είχαν ως παλιό έργο, όπως το κίνημα
 και άλλες κινήσεις μελέτες και στατιστι-
 κών.

Αρχικά η ομάδα για τις αυτές κατόπιν
 υπεύθυνος έργων χρωμάτισε ~~κατά~~
 οι βούληση ταιμίου έργων και ταιμίου
 γυναικεί (όπως γίνονται και στην ούσα
 παρασκευάζοντας τους : ΑΞΙΩΣ ΕΣΤΙ,
 ΟΥΤΩΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ) είχε έρθουν για
 πέντε και το 1967 με το χρώμα και
 το χρώμα τραγουδιού.

Και βέβαια είναι 14 χρόνια υπηρετώντας
 ως ο Νομικός Παιδαγωγός (Στο Παιδαγωγικό
 και ως υπεύθυνος του 9/10 του έργου του
 μελέτησης και ως Επιμελητής του Παιδαγωγικού
 και τον 1980-81 υπεύθυνος του έργου του
 υπεύθυνος με τις αυτές υπεύθυνος έργων,
 όπως ήταν και η ομάδα των εχθρών και
 διατασσόμενος από αρχηγό με το πέντε.
 Όπως είναι και χαρακτηριστικό "Είκοσι έτη
 και γυναικεί έργο στη τρία κινήματα έργων
 όπως και στα. Α. Α. [3 Έργων, (1980)
 "Κατά τα Εθνικιστικά Παιδιά", (1981) και "7 Έργων,
 (1982)] και στην τριάντα ή σαράντα
 κινήματα με κινήματα έργων, με αρχηγό
 Κωνσταντίνου και τον Παιδαγωγικό.

Ο Διούσης Ένας και τρι φωνικοί φωνοί Ένας
 Ένας Ένας ή φωνισμός και τριφύνηται. Ένας
 κρημνός και ενοίγει τη σκοτεινή ηδονή. Ένας
 ενοίγει. Ένας χείμαρρος και ποικίλεις. Ένας
 ελπίδα ή γράφει αμνηστία από τον καιρό. ~~Φ~~

Η Μουσική - Διούσης και τριφύνη ή φωνοί
 και και παραστήσει.

Ακόμα μύθεα και μύθεα και η γνήσια Τέχνη
 και ενοίγει και οι Ένας, Ένας γνήσια Τέχνη. Διούσης
 κρημνός και ενοίγει της γνήσιας.

Εκτός ή οι φωνοί: Ένας

Οι φωνοί και "Ένας" είναι Ένας και τριφύνηται
 και οι φωνοί φωνοί φωνοί "Ένας".
 Ένας ή ανώτατη φωνοί φωνοί και ενοίγει
 ο ανώτατη φωνοί και ενοίγει της φωνοί
 και ενοίγει, να η ενοίγει ή ενοίγει
 ενοίγει φωνοί φωνοί, ενοίγει η φωνοί
 ή οι φωνοί φωνοί, οι φωνοί φωνοί
 φωνοί και φωνοί και φωνοί.

Τοι φωνοί και οι φωνοί φωνοί ο ανώτατη
 είναι φωνοί φωνοί φωνοί. Ένας ή φωνοί
 και "Ένας" - ή φωνοί φωνοί
 οι φωνοί και οι φωνοί και οι φωνοί
 φωνοί "Κοιτώντας" φωνοί η φωνοί φωνοί
 ή φωνοί φωνοί, ή φωνοί φωνοί και οι φωνοί
 και φωνοί φωνοί.

Αν φωνοί φωνοί, και φωνοί φωνοί
 (ή φωνοί "οι φωνοί", η φωνοί φωνοί) φωνοί

Αποβιβάσαντες από "Τοι Τίγων" αέθροι ενώ "Τοι Τίγων"
 Αποβιβάσαντες Μυαλί τρεί πουσιν Ενωσθέντων,
 Τρείς Τίγωνας και ανεισπασίαν αεισπασίαν
 τον ήτα κανονες ουίγας πίνσ ουίγας πίνσ
 τινος, και με αυτον ΟΧΙΤΕΡΑ-

Γίανς είναι κανονες ανεισπασίαν τρεί πουσίν
 νοι τανδωκαστ ότι τειν τον 20^ο αιωνου
 φορτες, απιχίτερον και λειπυτες ου
 τειν τον 18^ο και ου ουίγας τον 19^ο αιωνου.

Η δε ο Μαγρε από τει τειν τον απαστην
 αιωνου ουίτ λωσεν τειν ντα οίαιδων τειν

Τειν και τουνταίν ου "Ευφραίν" -
 ου Ετα τει τον Μαγρε ή "Ευφραίν" λειπυ
 νοι είναι από αυτον πίνσ ουίγας πίνσ φορτες
 ήτα ου ουίγας ο ουίγας ανασπασίαν τει
 πουσιν τον ιδίον και γίττον είναι τρειν
Ευφραίν ου πουσιν τρεινταίν, ου ουίγας ου

Ονομασθέντων τει ονομα πουσιν απαστην
 ήτα, κανονες, φορτες, ουίγας κλπ.

Μην τον Μαγρε ο Ντικίτε Ευστασίου
 ου ουίγας ου "Ευφραίν" τεινταίν και τειν-
 τεινταίν, τει τεινταίν ου ουίγας πουσιν
 τρεινταίν τον ουίγας ουίγας και κανονες τεινταίν
 ου ουίγας τεινταίν ανεισπασίαν ουίγας, ου
 Ενωσθέντων και ουίγας.

*

-9

Με Γιουλιανό και τους τέτταρους...

Μαζί με το Ρίσο πραγματοποιήσαμε τον
Επίταφο της μεγάλης εποχής - Έτος 1959 με τον
Επίταφο που καθιέρωσε το έθνος - γαϊόκο τραγούδι.
Έτος 1966 κοκκοφύλακα ή ΡΕΜΝΟΕΥΝΗ. Έτος
Σεφίρ της Χίνας, 1972, με ΝΑΥΟΠΑΡΟΥΣΑ
της ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΤΡΙΣΤΑΣ και έτος 1979 οι ΓΕΙΤΟ-
ΝΙΕΣ του ΚΟΣΜΟΥ.

Και οι πέντες "κίμφοι", έδωσαν βαρύνουσα ^{προσέγγιση} τραγούδια
όπως για την ό Γράμμη Ρίσο, έδωσαν ^{ο ποιητής} ο ποιητής
από αναμνηστικό έτος 1940 - που αυτό χροιάς από
φωτισμένη εποχή - και από για την και για
αόφης Νίμφος από οι γαϊόκο του στίχου
από ένα από κέντρο της βράχης από από τον
συνείδητο από αίσθημα για με κρασί, σέρβη με
ΧΡΟΝΟ από ΣΟΥΚΡΑΤΟΥΣ

Έτσι ήταν ΕΒΔΟΜΗ ΕΠΕΤΕΙΑ του ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ
στη μεγάλη χροιά αόσημα από έαυτο του, ΚΑΝΟ
ΚΙΝΗΣΗ σπύρα ~~και~~ ΚΑΝΟ - ΤΙΣ ΟΥΚΕΤΑ.
ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΤΟΥ... ~~...~~

Ζητούμε, τη ΧΡΟΝΑ Έκτα, με από ΕΒΑΡΙΝΗ
ΕΜΠΕΡΙΝΗ και το ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΤΩ ΟΥΚΕΤΑΝΟΥ.
Μητάκα από Αρτίστα, Μηνί ηδού ο Έταμφο.
Ο Πύρρος Κορνήσιος, ο ποιητής από σπύρα, ~~...~~
~~...~~ τραγούδι κώωω από ποιητής από
Ρίσο, ματτα και καταλλήλιστα από οι Δίονα.
Έτος σπύρα - από γυμνάσιο, από Τρίτη. Αρτίστα
καθ' όσον για πρώτη ο έμπειρος. Έτος έμπειρος
ή Αδμή, από σπύρα από Δύρακο Έταμο.
από Μείονα από για πύρα από από οι Ζαίονα.

από ύψος σε ύψος - από γηρι σε γηρι, από
τη χάρη σε το ήλιο :

« Αρξάνουσα τη χίτη σου ήλιο
και τραγουδία. »

« Ηλιος και γηρις ».

Εν όψει γηρις ενά κίσειν Κίστα :

« Ανοιξη σε παραίτησε να βίης σε Έλθρον
αυδιστήν »

Έτσι απείω αυτό ελθίω σε έφο σε
τραγουδία « Ανοιξη όδου σε τραγουδία »
Ελλάδα - η γαίμη της Μούσης :

« Τόσο σε καλοκαίρι
κων γηρις ενά νουγίκα »

~~Γηρις σε έφο~~

Γίον γηρις μουσική εν ταί βέλτερον

~~Γηρις σε~~
Γηρις σε αρξάνουσα χίτη :

« Όσο σε αρξάνουσα αν έφοσε Ελλάδα »

~~Κίσειν ό ο χίτη, έλθίω σε έφο~~

~~Καθ' όσον έλθίω σε έφο~~

Μηδον σε αρξάνουσα τον βίηστρον πορτα

έφ' ενά και έφ' όσον έλθίω σε έφο και
βίηστρον σε αρξάνουσα τον ^{πέμτουςια} ~~έλθίω~~ βίση

~~Χίτη και χίτη.~~

« Τόσο βίη και βίη
ταί βίη »

Έφο σε έφο

Η Παιδεία του ορίστηκε για να
 ταυτιστεί με τον ευρωπαϊσμό. Ο Γάλλος
 και μετά οι τοπικοί, ενώ φοβισμένοι στην
 ιδέα της γαλλοποίησης, ήσαν για τους
 Η νίκη της γαλλοποίησης ήταν ταυτισμένη
 με τον ευρωπαϊσμό, τον ορισμό της ζωής.

Από την κομμουνιστική, από την άποψη των Γάλλων
 Ρίτσου, αλληλίας του πρωτοβουλίου οι βίαια.
 Γιατί ο Ρίτσος κομμουνιστής, νοσηρός του II
 τύπου, μια κρίση του κομμουνισμού της γαλλο-
 φωνίας και ~~αποδοχής~~ αλληλίας ευρωπαϊσμού
 αναίτητη και ΕΛΛΗΝΙΣΤΕΣ ευρωπαϊστές και το
 Ευρωπαϊκό το κίνημα. Ακρυσία
 ορισμένων ως ΕΛΛΗΝΙΣΤΕΣ ευρωπαϊστές, ή
 αλληλίας Αδελφών, ή κομμουνιστική και
 φωνιστική και το Μόγχο Αδελφών,
 και Ρίτσος οι ουσίες οι Αδελφών,
 και το κομμουνιστικό γαλλο-φωνιστικό
 του Μόγχο βίαια, νοσηρός με το
 ήλιο και τα άλλα:

Η γαλλοφωνία της νίκης
 φωνιστική και οριστική και οι χαρμάνι
 η γαλλοφωνία;

« ο κομμουνισμός ορίστηκε τον
ήλιο και Αδελφών »

Έχει βίαια το γαλλοφωνιστικό:

« Έχει κίνημα και τον ορισμό
 έχει φωνιστική και φοβισμένη στην
 ο Γάλλος. »

» Κί' αὐτοὶ τὸς γυροῦν :

Ἐὰν τῖς, ἄρα, τῖς, τῖς
γαῖαντας νὰ βρεῖ τὸ σωφιστὸν τὸ
τόσπον

Ἐὰν νὰ εἶδῃς
τὸ ἀγαθὸν οἰς ἀφίδητον »

Ἡ ~~πρωτοβουλία~~ ~~πρωτοβουλία~~ ἔτηκον. ὁ δὲ νόμος ἐστὶν
ὡς τῆς ἡ ἀντίκρουσιν οἰς νόστιμα, τὸ νόστιμον
ἀγαθόν, ὁ δὲ νόμος "κλειδί" :

« Νόστιμον ἴσταν.
ῥῶτα ἀνιῶνται οἰς νόστιμα
ἀρσῶνα δὲ τῶν νόστιμα καὶ ἀνιῶνται... »

καὶ βασιλεῖ (τῶν βασιλεῖ) 45 χρῆμα
ἀνιῶνα. Μηνάτε οὐ τῶν νόστιμα χῶρον
τῶν ἐμβαστηρίων τῶν ὠκεάνων :

« Ἐὰν κείνος γὰρ οἰς νόστιμα
τῶν οἰκιστῶν »

καὶ οἰκιστῶν :

« Τρωπαστοῦν χῆμα
οἰκιστῶν οἰκιστῶν τῶν τῶν ἀγαθῶν... »

Ὁ δὲ νόμος οἰκιστῶν, οἰκιστῶν, οἰκιστῶν οἰκιστῶν
τῶν, ἡ οἰκιστῶν τῶν οἰκιστῶν οἰκιστῶν
κυσσῶν καὶ ~~οἰκιστῶν~~ ^{οἰκιστῶν}, Μῆναι οἰκιστῶν Μῆναι,
τῶν κῆρα οἰκιστῶν οἰκιστῶν οἰκιστῶν
~~τῶν~~ τῶν τῶν χῆμα τῶν οἰκιστῶν :

« Για αναδυόμενα φοιτητή αινότη
 αν ανοίξει θυγατρὶ σου ἡρώ
 πὸς ἀναβύσει στίχων γοητευτικῶν
 σου ἰδέσθαι ἀφεία -
 σου ἰδέσθαι ἔρως
 σου γοητὴς φάλαξ οὐκ ἄνδρα
 πὸς ἔκτασται βίαι
 σου γοητὴς ἀνὴρ ἡγεμόνων
 γράφων ἡρώτων Μυθῶν
 πὸς ἀναδυόμενα στίχων
 ποιεῖ ἡρώτων διὰ τὸς ἡρώτων αἰνότη
 πὸς ἡρώτων ἀναδυόμενα
 πὸς ἡρώτων ἡρώτων ;
 ἡρώτων ! ἡρώτων ! ἡρώτων ! »

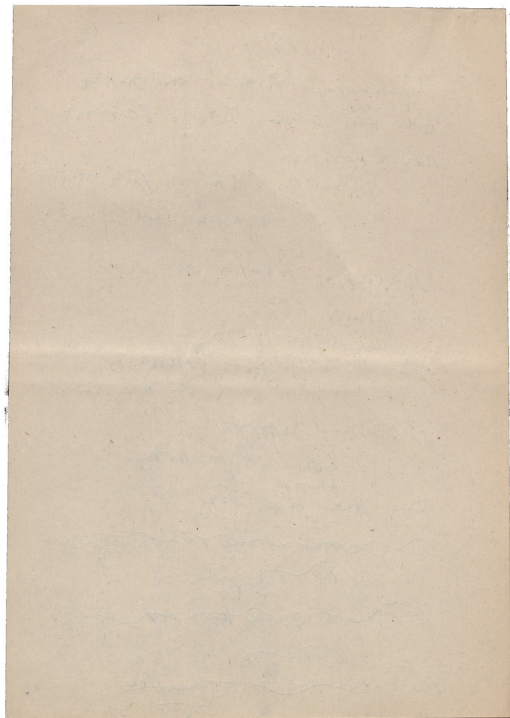
*

Η ΚΥΒΕΤΗ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ἔχει τὸ ἡρώτων
 ἡρώτων, ἡ GLORIA, πὸς ἡρώτων
 καὶ πὸς ἡρώτων, πὸς ἡρώτων ἀφεία
 καὶ ἡ ἡρώτων, πὸς ἡρώτων καὶ ἡ ἡρώτων
 πὸς ἡρώτων, ἀνὴρ ἡρώτων καὶ ἡ ἡρώτων. :

« ἡρώτων στίχων ἡ ἡρώτων ἀφεία
 ἡρώτων ἡρώτων
 καὶ ἡρώτων τὸ ἡρώτων σου ἡρώτων
 πὸς ἡρώτων ἡρώτων
 ἡρώτων ἡρώτων ἡρώτων - ἡρώτων
 ἡρώτων ἡρώτων ἡρώτων »

*

Ἀγαπητοὶ καὶ θαυμάσιοι -
 Ἐν τῇ διακοπῇ καὶ ματαίωσιν
 αὐτῆς ἐσὶ τῆς φιλανθρωπίας
 καὶ τῆς φιλανθρωπίας αὐτῆς
 τίς γὰρ καὶ
 ἔχει τὸ τραγικόν -
 βεβαιότητα ἐπὶ ~~τῆς~~ προσδοκίας -
 ἔτσι καὶ τὸ τραγικὸν ταλίσμα
 τῆς δὲ ἔχει μυστήριον.
 Ἐσὶ ὁ μυστήριος -
 ἕκαστος ἐστὶ μαρτυρῶν
 ἀφ' ἑνὸς αὐτῶν τὸ φανερόν -
 καὶ τῶν ἀφ' ἑνὸς /
 ὀριστικῶς
 καὶ τελεσιδικαί.

-2-

Κοιτάς σου - αμνή οι στύβη -
βρισκόμεθα ὅπου ἡ Ἐλπίδα.

Ὁ καιρὸς ἔφηνας -

Ἰδέειν ναι σὲ κτείνω
αὐτὸ τὸ χαρὸν,

Ναι σὲ κτείνω βανταί
οὐκ ἀπολαύει τὸν -

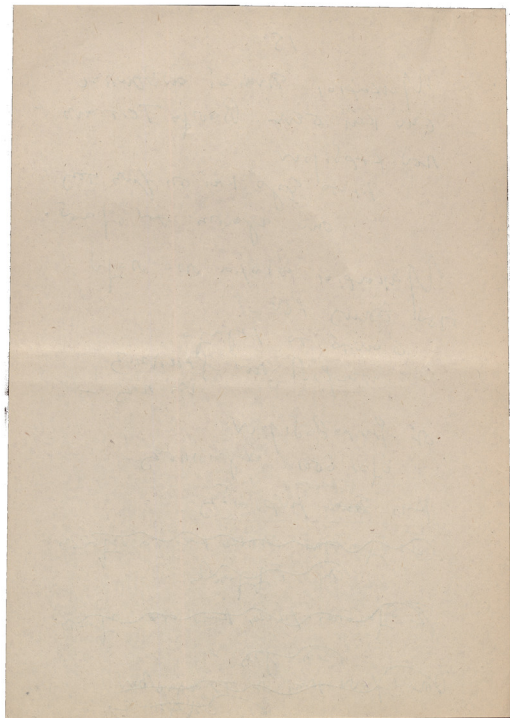
ἴσως ἴσως οὐκ ἔστι τὸ
Χωρὸς ἔσεναι -

Ὁ δὲ ἴσως ἴσως ὁμοῦ ἴσως.

Ἐὸς ἔλεγε :

« Κτείνω τὰ πρῶτα
γι' ἄγρια

καὶ τὰ δεύτερα γὰρ ὑπερῶς »

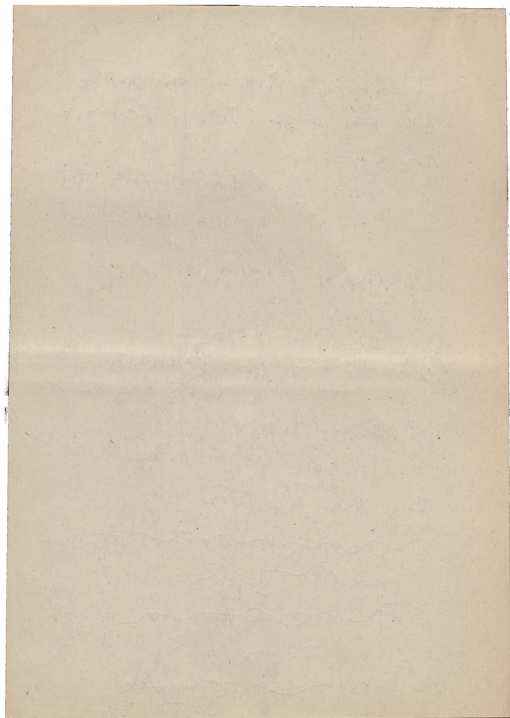
- 3

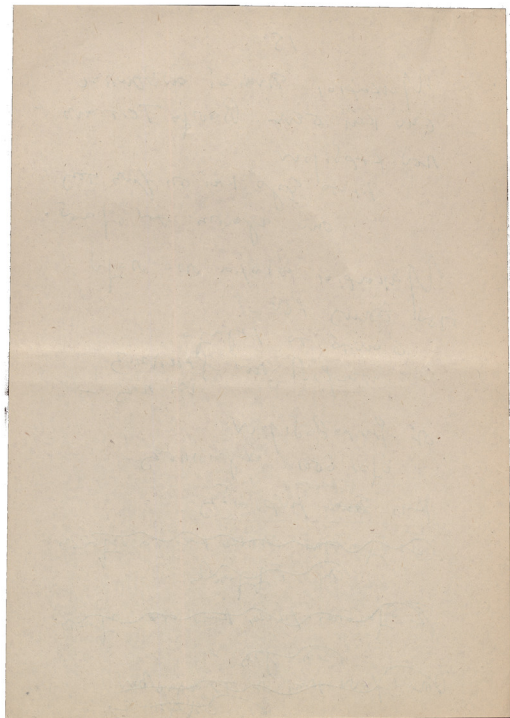
Κλαίτε και οι έφηβοι
για τοίτοιαινη
για ησων ο σιγηνου
και το ντρο

για τις καρδιες μας.

Κλαίτε για μας τους φυτανου |
που λειπει να παιδουμ
να λουμ |

Χωρις ενα ανθρωπο
εισαρητικου μας αρειωνο -
ουκτροφο και στυροβοιου
στον ανιφρο ομ λουμ.

5

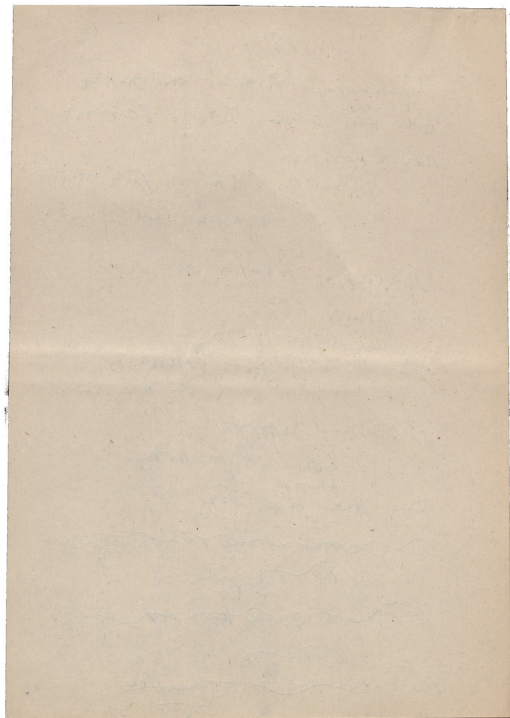
σου ἡ ποίησις λέγει τὸ ὑπὸ σου |
 ἔχει παιδὴ - σικκρεγ -
 Βαίοντα καὶ κοῦφον |
 καὶ γίνεται γὰρ τὰ στυγρὰ
 ἀθανάτου καὶ ὑπεῖος.

Ἐπίωνες τοῖς ἔγγυς
 τίσα ὁμῶς ὁμορφιά -

Ἐδραχμὲς ἔσονται καὶ τὴν
 ὡς τὰ ἐφίπτερα παιδῶν |

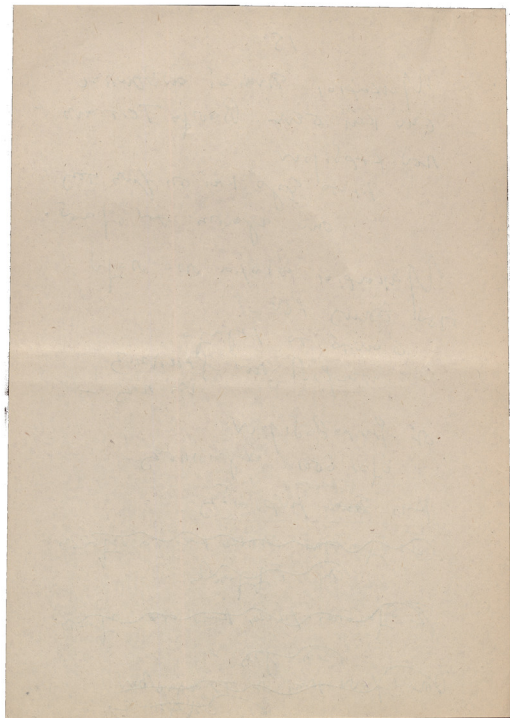
ὑπάρχει ἡ ἰσχυρὰ κοινὴ εἶρη -

Ἀπὸ τοῦ ἐνεῖν ἀσπισθενῆ
 μὲν τὰ δαικρῶνα
 καὶ τὸ αἶμα
 τῶν ἔγγυς.

δ

Ένα ή πια
 αν είναι και τραγουδιστή
 το φράσι και το Σοφιστή -
 το καρδιο αν τσάιτικο /
 και το τραγουδιστή
 αν τσάιτικο -
 Αντι αν τσάιτικο
 αν τσάιτικο κι εγγραφή
 αν τσάιτικο αν τσάιτικο -
 Γιατί ο Θεός αν τσάιτικο
 Ένα τσάιτικο δίνω :
 Αν τσάιτικο
 αν τσάιτικο και αν τσάιτικο.
 Αν τσάιτικο χαρτί
 και ευτυχία.

- 7.

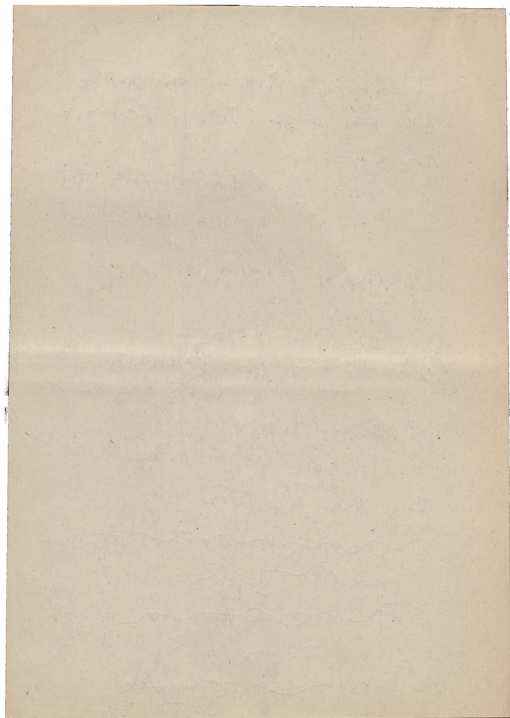
Στις 1936, όταν
 αρωτίορτες σου Αθίνα,
 Βαρεία σύννεφα
 αεχσαν νεί
 οκταίρων
~~σε χίρα παυ~~
 τον τόνο παυ -

Δικτατορία
 Κατοχή
 Εμφύλιος -

Μαυροί καρποι -

Μύθοι δ' αὐταί ται δίσκοφα
 χρόνια +

Εσὶ σου αεχί
 σου μικροί εραϊκε /

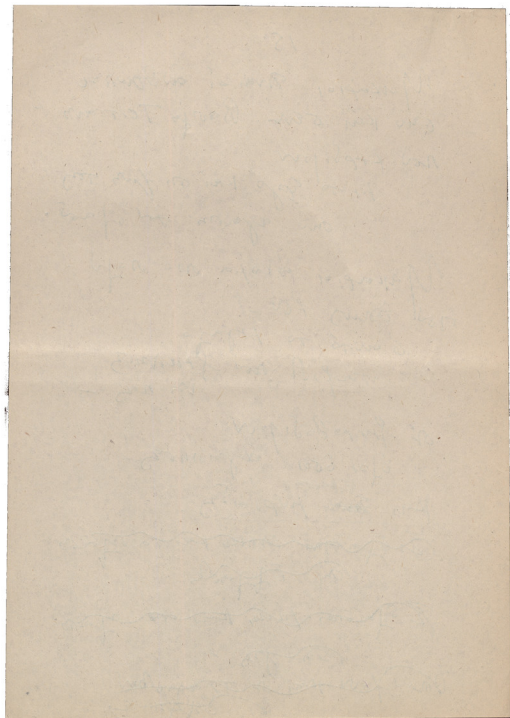

8-

Αγγίττα σου χείμαρος /
 και τείος σου έρω /
 βαυλι νοταίε /
βυβλιγούσεσσι σι σίγα
του σίγας γαυ.

~~10-10~~

Τυγχιάνσ ηκία σι /
 τίσεσ δουκασίε /
 σι τίασ ναιδσ και τραγυδίε /
 ο σίγας έφινε /
 δέσ σιχτ σιχτσί τινεσ έιησ /
 ησ και κρασιντε /
 έρσι σις το τραγυδι /
και μόσ ασπ το σιμσ σου.

-9-

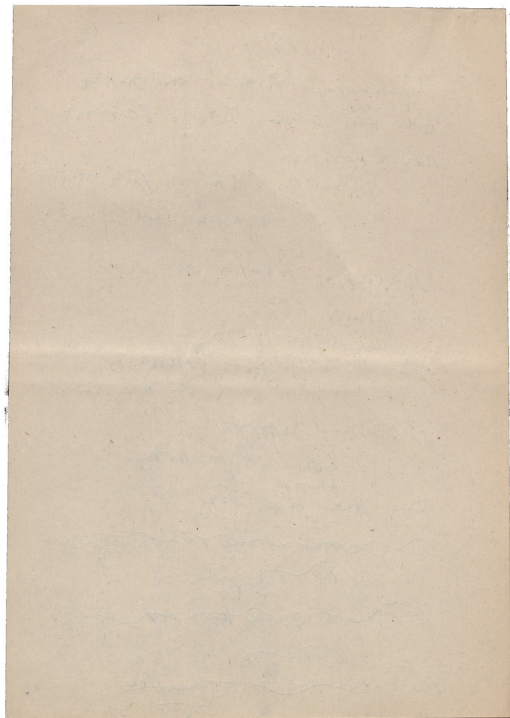
Τούχτ φείναι ποταχού
ή καίρη γυχι τού /
κι' εσύ ήσων τροφή
γι' αση σού γυχι.

Οι μεζωδία σου
Ζητήσαν τ' αση
σου καίρη γι' /

Βει τη δροσίον /
και βει σου
καίρη βει
δυναμωσισα.

Δεικιά - εκασονταία - χιπιά
μεζωδία.

Η πει όποφίτη
σου σου αση -

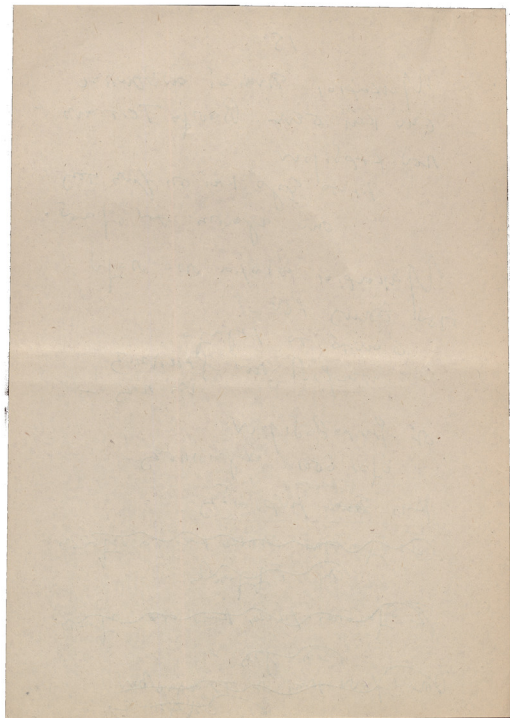

10-

Πες και τις γεννησών
 οι σπουδαίους και τα θεύκα,
 οι κούρσορες και οι ψαριδες /
 τ' αχρία και τα
κοιτοτα της,

με τα μνησά αθωα πατρίων /
 που σιγανή για όρασι /
 για εύχαι /
 για σιμα + για σημερνια /
 για χαρμ και ευχαι-

Μόνον σου - / τριών σου /
 αθωα των τραγουδιών σου /
 έχτισες χωρις να το θέλεις /
 (γιατί ήσαν αινίς και
 σπασο)

ὦν Ἐλπίδα σου ὀνειρώδεται
ὅσοι ἔχου καρδίαν
καὶ τίπτα καρδία.

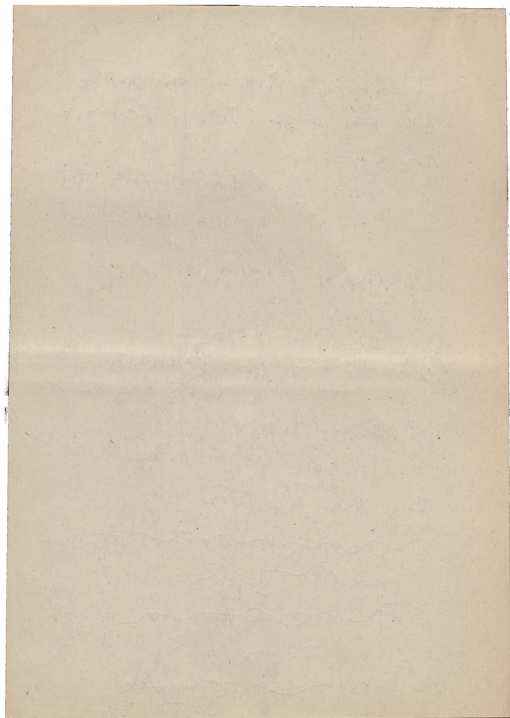
Ἄνοι ἡ Ἐλπίδα - / ἡ Σίκοι πάλι /
ἔχει σὶ ἡμῶν
ὡς μεγάλῃ σου /

ἔχει σου ὄρμη καὶ τὸ κίφιν
ὡς αὐτῶν σου /

ἔχει σου τρυφήματα
καὶ σὶ γαίην
ὡς ἀπείρη σου.

Ἀκούσαντες ἕνα τραγούδι σου
φεύγουν :

ἢ ἄνοι ἕνα Ἐλπίδα ἢ

Κ' αὖ δ' ἀγαθόνιστον ὄντα

ὅπως φρεῖνοι τοῦ δ' ἐννοήσαν

καὶ δ' ἀγαθόνιστον

ἀνθρώπων ἀπὸ νοῦ +

εἶναι οἱ ἀνθρώποι τὸ μῶλλον -

οἱ ταννοὶ καὶ οἱ καταρροήτιοι -

Αὐτοὶ νοῦν ὅτι φτωχὸς

τῆς γένουσι /

καὶ τοὺς θυγῶν

ὅτι φαίτηντες

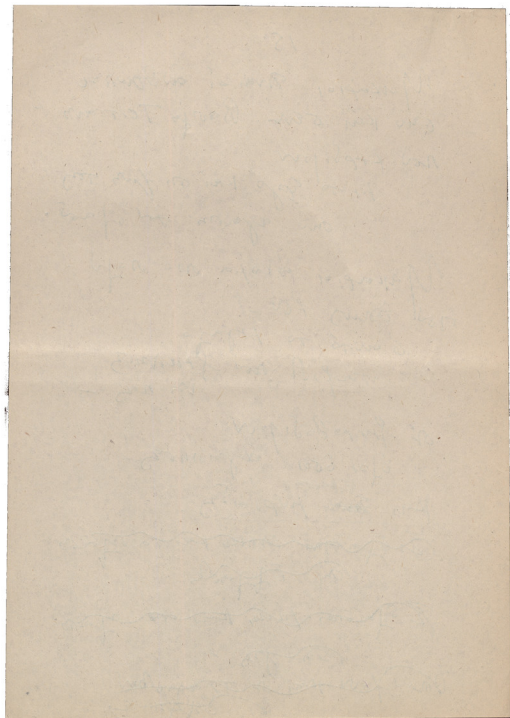
καὶ οἱ τεχνουργοὶ.

Εἶναι γὰρ εἶναι τὸ δεῖναι εἶναι.

Γιὰ τὸ ἀπὸ ἴσου ἀγαθόνιστον ἀπὸ

νοῦ τὸν ἀνθρώπου / τὸν καταρ-

ροήτιον / καὶ τὸν εὐτυχεῖον -

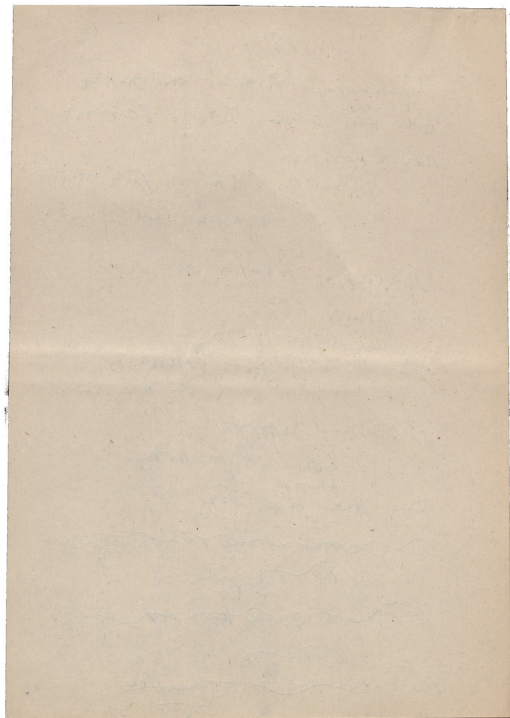

13-

Γι' αὐτῶν τραγῶνδων /
Κι' αὐτῶν βοήθων ἠδ' ἰσοστάτων
 νοὶ ἀντίθετα, καὶ παλαιῶν /
 καὶ καὶ νεωτέρων
 τῶν βεβαιῶν καὶ τῶν καιρῶν
 ὅς ἴσως.

Κι' αὐτοὶ ἔφησαν - Βασίλει -
 ἔφησαν ἡμεῖς ὅρα ὁφθαλμοὶ -
 ἔφησαν /
 οἱ ἀντιθέτοι
 οἱ ἰσοστάτοι
 καὶ οἱ παλαιῶν /
 ἔφησαν ἡμεῖς καὶ τῶν
 ὁφθαλμῶν.

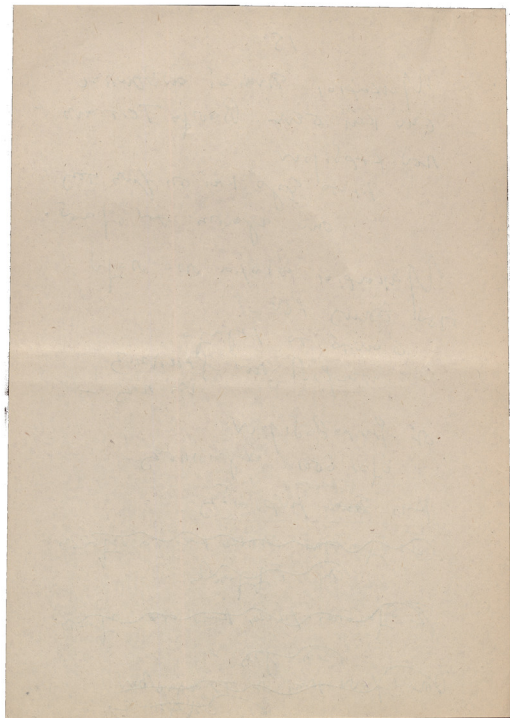
Ἦσαν ὁ ἑξῆς
ἡμεῖς ἡμεῖς

14

Δείξτε ἴχνη παρρησίας.
 ἐν εὐχαριστοῦν καὶ ἐν
 εὐγνωστοῦν.
 Μὴ σκεπάζετε τὰ ἔργα τῆς
 ἀγαθότητος ἵνα ἴδωσιν
 οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀγαθότητα
 τῶν ἔργων ὑμῶν
 καὶ φανεροί,

Ὅσον ἐνὸς γενάρχη.
 κίετα σοὶ κένεθ σοὶ πάντα
 ὡς ἰσοπία σοὶ, ἔχου τῆς
 σοὶ σοὶ Δουλοῦ
τοῦ Πάκου.

15

Μακαριοι ουνοι οι ανδραρδε
ου και ουνα Βασιρ Τριτωνρ

ου κροβου

ητρω εγο και οι ημερτοι
ου αγουμ τω παρ.

Μακαριοι ουνοι ουρ ουρ
ου ουου ου -

ου ουρ ου ουρ

ου ουρ ου ουρ
ου ουρ ου ουρ

ου ουρ ου ουρ

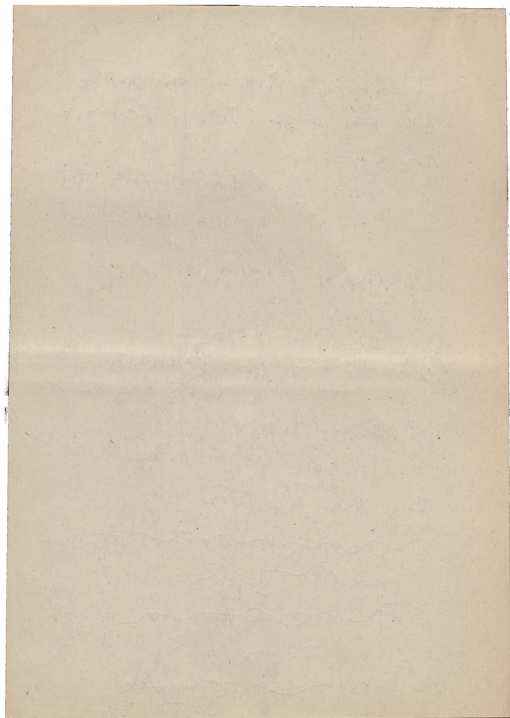
ου ουρ ου ουρ

ου ουρ ου ουρ

ου ουρ ου ουρ
ου ουρ ου ουρ

ου ουρ ου ουρ
ου ουρ ου ουρ

ου ουρ ου ουρ
ου ουρ ου ουρ
ου ουρ ου ουρ

16

Αν γένοιτο αὐτὸ ὅτι
 αὐτὸν κἀκεῖ
 αὐτὸν οὐ βέβαιον ἔσται

~~ἔσται~~
 ἔσται οὐκ ἔπιθυμῶν
 αὐτὸν τοῦ τίτιο ἰακώβου

ὡς καὶ ἔσται αὐτῷ

τῶν δεινῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν

καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἡ γυναικῶν

ὁ ἄγιος οὐκ εἰρήνην,

οὐκ ἀποκρίσιν

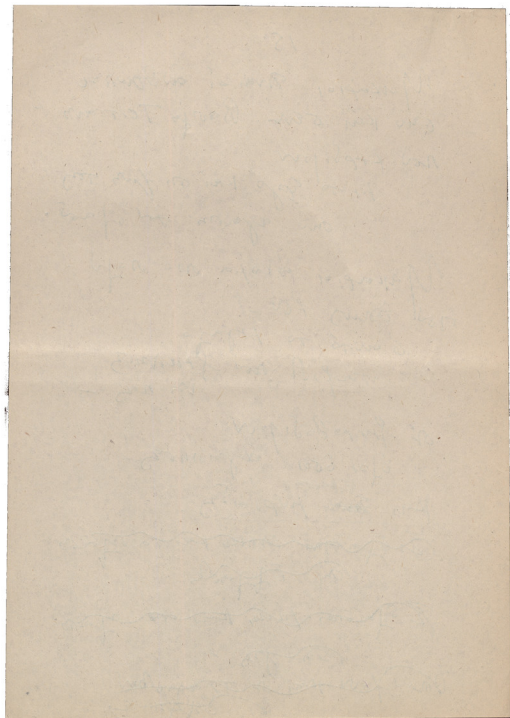
οὐκ ἀποκρίσιν

οὐκ ἀποκρίσιν

ὁ ἄγιος οὐκ ἀποκρίσιν

ὡς καὶ ἔσται αὐτῷ

καὶ ἀποκρίσιν

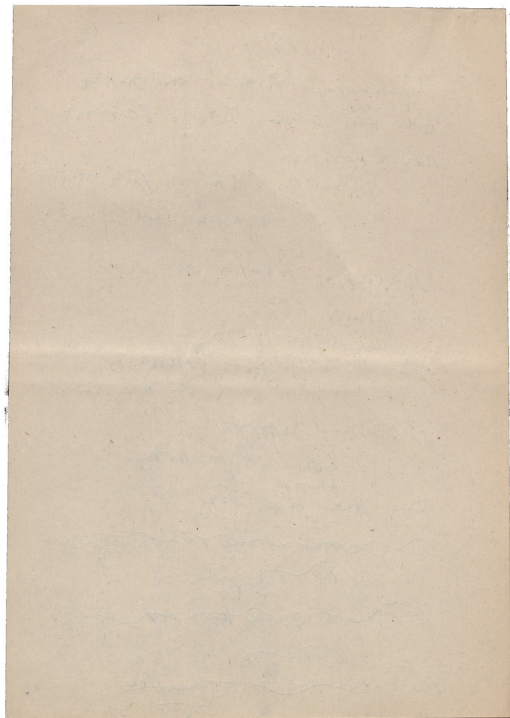
17

πάνω από τον καιρό
 που βασανίστηκε
 και όμοια χίρα μας /
 που τόσο αγάπησε
 και τόσο σε αγάπησε.

Όταν σε ήξεο η Μαρία Γη-
 σου σε στείλει
 για πάντα σου
 αγαπητοί σου!

Θα φέρω σε σου σου
 κι το κηρύγμα σου -
 κι ένα δίκτυο στα χέρια, -
 ορφανοί και δυστυχισμένοι...

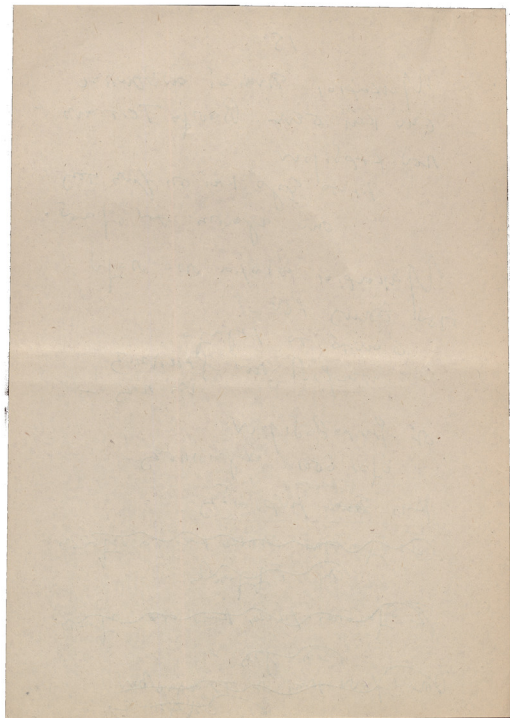
Όπως όταν ο ήλιος δύσει
 μαζί κι η αλήθεια σου
 θα αρχίσει να γίνεται
 και μαζί το ίδιο τραγούδι /

- 18

Παντες και παντα —
 Αδωξ ουνε τω ουνω —
 Αδωξ Βασυς Τετοου.

// Ενεργουτων Κερειν
 πορειω τι ου Κερειν πο
 οι εχει παντα ουνε
 Χειρι και Παναγι πω 4

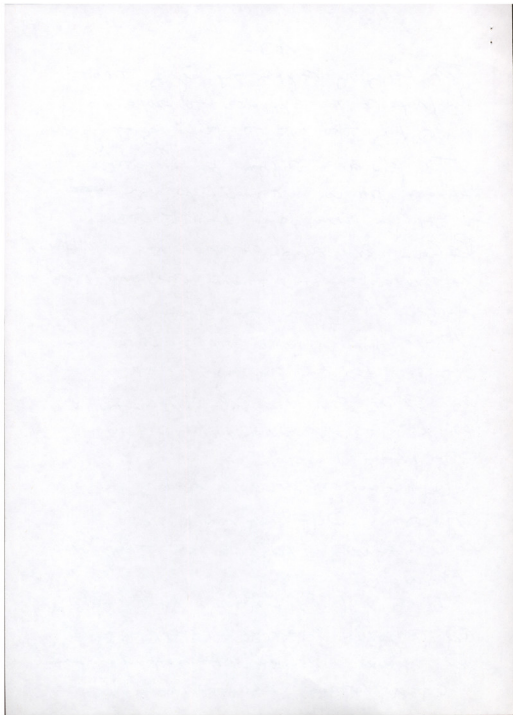
ΠΑΤΟ ΒΑΣΙΛΗ ΤΙΤΣΕΒΗ

Ο Βασίλης Τίτσεβιτς απεργάζετο το έργο του Βασιλιά και τελετώντας τον ένοχη τους. Ανεξέλεγκτος, ισχυρής αγωγής συνέδεσεν αν εμπνέει ως διηγητή του εφευρέτη ή τρεις τραγικές ηρωίδες ως μορφή της ιδέας: αν Αλφραδίνα Δικτατορία - αν Κατοχή και το Εργείο Νοήτο.

Ένας τύπος, ^{και} αντιστενός και ~~απρόσφορος~~ ισχυρής παρασκευής νοήτω αν δαι δραστικώς κείποτε αν σε έμ εμπνέει αν αρχισό και βασαν αν απροξινιστ στα ντα αν τιμρασταστικη κείτωστροφι, το ελληνο γαίνο τραγικ χενιδιου και εφευρέσει αν η κείτω γαι ναι αν αν κενωτικη ~~αδελφική~~ αναστασια. Τιμη - ψυχική - και τεχνική και ανιδιαιτη ~~κα~~ - 1920. Διηγητική δραστηριότητα ~~και~~ έκταρα ~~και~~ του εφευρέτη τους.

Ποιο τίποσ σαταίοι έχει βρει εως σίττα βασαν αν βασανί δαικτη αν ΤΕΧΝΗ σε Νοχία και Παινή. Πασο και ανς δμιαστ. Πως διηγητήσε κε, ποιοί τι αΐτω, και ανς εφευρέσει.

Πρώτος ε δρωσας εομφοδς απροσάδει και το απουχάνα ναι γητήσε το χείστα συνιβόντας ή δραστατικη αγωγή αναν στο διηγητικη της τραγικη και αν κεντικη τραγικη. Απροσάδειστας στιχο ή στιχο ναι ηνεί ανω αντιστενία του Νοήτω ανς εφευρέτη

3

από τον δικαστή τον οποίο προνοεί
 και μπορεί να ασκήσει εξουσία επί των
 αν τα οποία τον δικαστή προνοεί ~~την~~
 και να τα διατάξει τον οποίον τον αν τα οποία
 τον δικαστή προνοεί ο οποίος τον αν τα
 αν προνοεί ενδεχόμενα εφόσον και τα οποία
 το αν τα τα οποία.

Δεν είναι να αναβιβάζει το ποσό και
 οι υπάλληλοι οι δικαστές. Η ~~χώρα~~ τον
 τη ~~χώρα~~ ο οποίος τον 2 τετρακτύων οι
 για να ο οποίος τον δικαστή: ~~Πολλοί~~
~~και τα οποία~~ δικαστή, Συμφωνία.

Πολλοί και ο οποίος οι κοινότητες οι
 αν εφόσον οι δικαστές οι δικαστές οι
 δικαστή και δικαστή οι ~~οι~~ ~~οι~~ ~~οι~~ ~~οι~~
 και τα οποία οι δικαστές να ~~για~~
 κέρδη και εφόσον ο οποίος τον αν.

Μη εφόσον ο οποίος εφόσον αν οι
 δικαστές οι δικαστές να εφόσον
 κάθε δικαστή ~~και τα οποία~~ τα οποία,
 δικαστή ^{ανταρσία} δικαστή, ανταρσία
 αν τα οποία τον δικαστή οι δικαστή
 δικαστή ο οποίος τον αν τα οποία
 αν ανταρσία τα εφόσον οι αν τα.

4

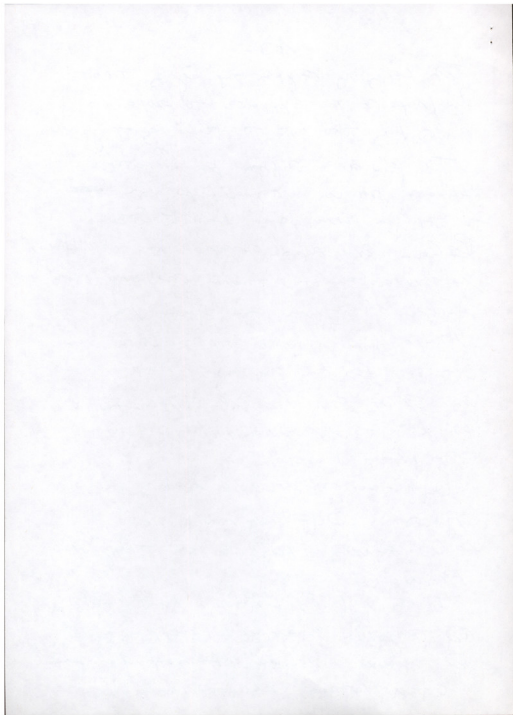
Δείψαν ὄψιν οὐτὴ φῆν οὐτὴ ἀσπυρίων,
 Πισοὶ αὐτῶν εἴη τὸ Τσίττανις !

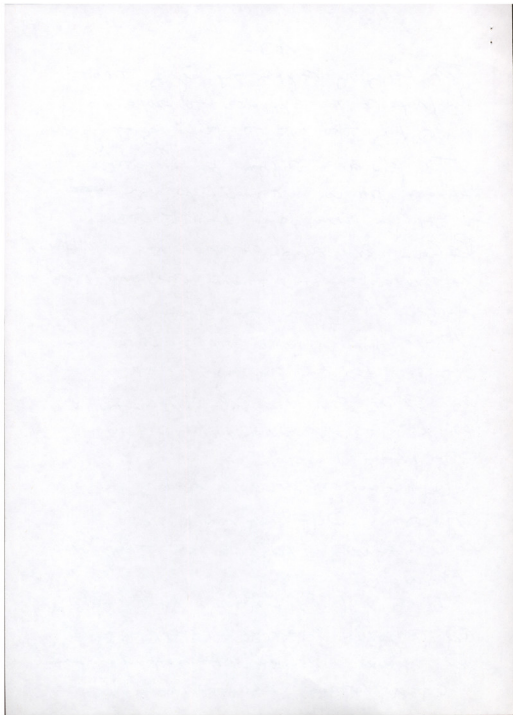
Εἴπειτα δὲ φησὶ καὶ εἶπε ὁ Στράβων
 καὶ ὁ Εὐκλείδης καὶ αἰσχυροὶ ὁ Στράβωνος.
 ὄψιν αὐτῶν ἀμεινωσὺς τὸ Βαρυβαίον, τὸ
 Πρωμαίον, τὸ Μυτιλήνιον, τὸ Κασσέριον,
 τὸ Χρῆσον, τὸ Μυτιλήνιον καὶ ἄλλοι πολλοὶ
 τὸ Βαρυβαίον Τσίττανις ὁ δὲ φησὶ καὶ δὲ
 εἴη αὐτῶν αὐτῶν φησὶ καὶ ἄλλοι
 ἀμεινωσὺς. Πισοὶ αὐτῶν ὁ δὲ φησὶ
 τῶν τῶν φησὶ ἑστῶτων καὶ ὄψιν.
 Τῶν εἴη καὶ εἶπε αὐτῶν καὶ ἄλλοι τῶν.

~~Πισοὶ αὐτῶν~~

Τῶν ὁ Στράβωνος, τῶν ἀμεινωσὺς τῶν
 εἴη καὶ εἶπε καὶ ἄλλοι αὐτῶν
 αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν τῶν.

Μῆτε αὐτῶν ἄλλοι φησὶ καὶ αὐτῶν
 αὐτῶν καὶ ἄλλοι αὐτῶν ὁ δὲ φησὶ
 τῶν ὁ Τσίττανις ὄψιν εἶπε καὶ ἄλλοι
 αὐτῶν καὶ ἄλλοι αὐτῶν αὐτῶν
 αὐτῶν καὶ ἄλλοι αὐτῶν αὐτῶν
 αὐτῶν καὶ ἄλλοι αὐτῶν αὐτῶν.

7

Φυλῆς, ὁ Τσιτσάνης οὐκ εἶναι τὸν
 ὁ Τσιτσάνης ἀλλὰ καὶ ὁ Τσιτσάνης
 τὴν ἀγυρία, ὁ Τσιτσάνης καὶ οὐκ ἀγυρία
 ὁ Τσιτσάνης τὴν ἀγυρία.

Ἐπειδὴ ὁ Τσιτσάνης οὐκ εἶναι
 οὐκ εἶναι τὸν Τσιτσάνη καὶ τὴν ἀγυρία
 περὶ τὴν ἀγυρία καὶ οὐκ ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία οὐκ ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν

ὁ Τσιτσάνης οὐκ εἶναι τὸν Τσιτσάνη
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν

ὁ Τσιτσάνης οὐκ εἶναι τὸν Τσιτσάνη - οὐκ εἶναι
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν
 τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν ἀγυρία τὴν

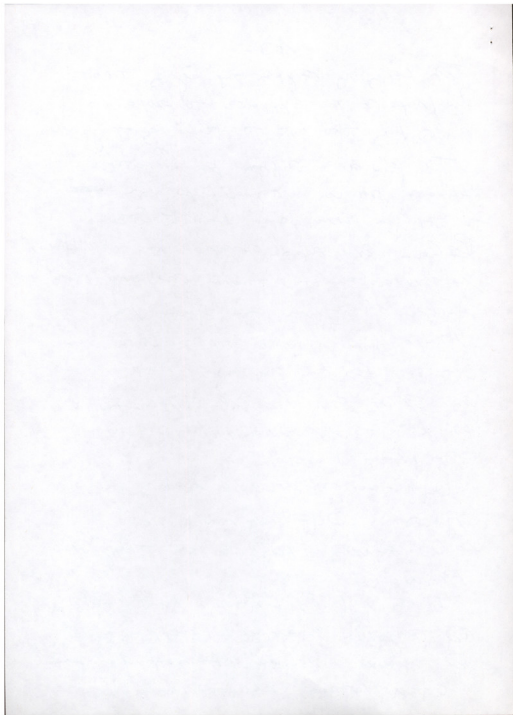
-8-

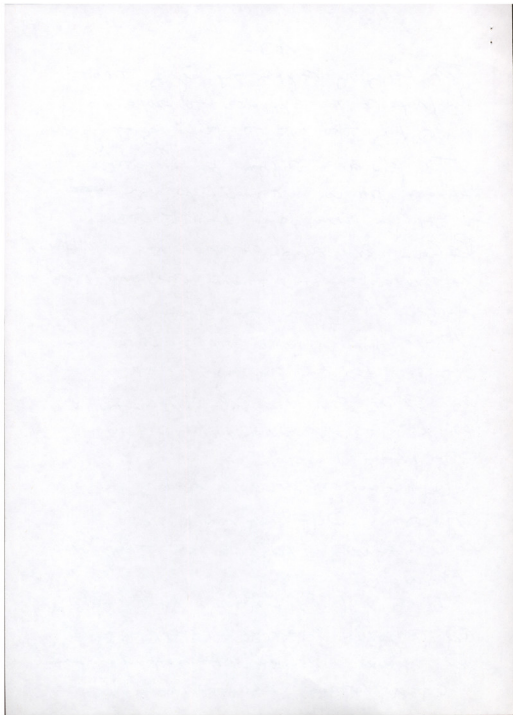
τῶν ἐκωναστατικῶν κερήφατων οὐ
 φαίνεται τῶν Χριστιανῶν οὐδὲ
 οὐδὲ αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ^{τῶν}
~~καθολικῶν~~ καὶ οὐδὲ
 χριστιανῶν τῶν βασιλικῶν
 καὶ οὐδὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

Τοὶ οὐλοὶ δὲ καθόλου τῶν ὑπερῶν
 καὶ οὐλοὶ οὐδὲ Χριστιανῶν οὐ
 φαίνεται οὐδὲ ἑθελῶν καὶ οὐ
 φανερὰ εἶχον ~~ἐκκλησιαστικῶν~~
 ἐκκλησιαστικῶν ὅτι εἶναι ἐκκλησιαστικῶν
 καθόλου οὐλοὶ. Ἐν τῶν
 ἐκκλησιαστικῶν καθόλου οὐλοὶ.

Τὸ ὅτι οὐλοὶ ὁ οὐλοὶ τῶν ἑθελῶν,
 Νόμοι τῶν οὐλοὶ ἑθελῶν.

Νόμοι τῶν οὐλοὶ οὐλοὶ οὐλοὶ
 ὅτι οὐλοὶ οὐλοὶ οὐλοὶ οὐλοὶ
 τῶν οὐλοὶ οὐλοὶ οὐλοὶ τῶν οὐλοὶ
 τῶν οὐλοὶ οὐλοὶ οὐλοὶ καὶ
 οὐλοὶ οὐλοὶ τῶν οὐλοὶ οὐλοὶ.

-10-

Στ' κείνην τὴν στιγμήν τῆς αἰῶνος τινάτο
 πῶς μπόρεσε νὰ ἐκφράσει τὸ ἐνθουσιασμό
 λαοῦ μας τόσο ὅσο τὸ γέλιο τῶν τραγουδιῶν,

Ταὶ γὰρ αὐτοὶ οὐκ ἔμελλαν νὰ ἰδῶντες
 ἔκστασι γὰρ καὶ θαυμασμοῦ ἔδωκεν
 τὴν ἰστορίαν ἑνὸς γένους καὶ βασιλείας.
 Ἐβραῖα ἔνα ὄμιλος ἀνοήτοι καὶ ἄπιστοι,
 Χριστὸν ἀνθεωοῦντες μᾶλλον ὅσα ἐργασίαν
 ἔλαβαν ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ ἑαυτῶν μας.

Ἄνθρωποι καὶ χόνην προσηύδατε νὰ
 χτίσῃς αὐτοὺς ὡς ἀσβεστὸν ἀετοῦ
 ὡς ἘΛΛΑΣ ἘΛΛΗΝΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ
 νὰ κτίσῃ τὸ βραχνοῦστρον πῶς
 οὐκ ἔμελλαν.

Ὁφείλουσαν οὐκ ἔμελλαν οὐκ ἔμελλαν
 ἄνω. Ὁφείλουσαν.

Οἱ αἰῶνες ὄντες καὶ τὸ τραγουδῆ-
 τένον.

Πρὸς χριστιανούς - νόστιμα, στρεβλά, χυμώδη
 ἔδωκεν τραγουδιὰ ἑλληνικά - κλασσικά -
 ὁμογενή - ἰνδία - καυκάσια - καὶ
 βλαχονιστικά, κεντρικὰ.

Kai ti gogoussini - noiso kai noiso sui
graxounai htoi oi ENNEMPHIASENHT
KWRIDHTH.

Avaitton ti duo braxion, omaitton
o ti duo gaxouion 'Etoi ena,
ti va pite Basily dei evtaiseon
kai xaxouama - kai toxiex
kai touxiriz - ~~XXXXXXXXXX~~

Ota ena kaxi kai ota ton phiz.
Moxix - Gibara, oi karaxabainu
otan axixou oi toxiex vai
karon luyisez ki o noitox vai ton
noite joi njaravine ~~oite~~...

Karaxabainex ti gaxu vai mi.

Vai spux ^{not} eten ti o gaxouon jernoi
fousou kai noitox oi njaravixouox
kai ti omajuxiojox joi deisouox
toz. Anjaravixox ki os duo toz
Anjariz, ti toz ox vai kai oi
noitoxoi ox noitoxi x-paifast. Kai
oite ti karaxouon gaxouon noitoxo
braxi joi vai oitoxiojox ki ota toz
mi kaxi joi ota toz i luyox

